

No.

Navn

Bopæl

Arvsudklip -
vedrørende Striden mellem
Falck- og Zoneredningskorpset.
 ————/—————

No.

Navn

Bopæl

De kæmpende Redningskorps

Det er med alt andet end Sympati, Offentligheden ser paa den Kamp, der i denne Tid udkæmpes mellem de to Redningskorps, Falck og „Zonen“. Slagsmaal er aldrig behageligt, og naar Blodet flyder, føler Tilskuernes Ubehag.

I denne Forbindelse er det paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at Tilskuerne — eller i hvert Fald en Del af dem — indtager en Dobbeltstilling. De er nemlig det direkte Emne for Kampen. Det er jo Abonnenterne, der slaas om.

En Kamp som den, der er igang, svækker Tilliden i Offentligheden til Redningskorps-Institutionen, og det er meget uheldigt, naar det gælder et saa vigtigt Omraade om Sikringen af Mennesker og Værdier af anden Art.

Det skal ikke øge Lysten til at tegne Abonnement, at man naar som helst kan risikere at faa Besøg af paagaende Agenter, der af al Magt søger at hale en til en anden Side. Det medfører aabenbart adskilligt Vrøvl at være Redningskorps-Abonnement, tænker Folk, og det bærer i sig den Risiko, at man en skønne Dag kan blive trukket i Retten for at give Vidneforklaring.

Med Beklagelse vil Offentligheden erfare, at Striden skal fortsættes for Landsretten, hvor man altsaa vil trevle de nu foreløbigt overstaaede Sager og muligvis endnu flere op. Var det ikke det mest sømmelige, om man fra begge Sider holdt op, medens Legen er nogenlunde god.

Et Redningskorps kan ikke paa regne at blive behandlet med Velvilje af Offentligheden, naar det saa stærkt som sket er her kommer frem, at det er Geschäft, det drejer sig om.

Og mon de stridende Parter i Grunden rigtigt tænker over, hvor farligt det kan være at skabe alt for megen Uro omkring hinanden? Faren er der — det er den Slags Ting, der giver de Partier Vind i Sejlene, som stiller Krav om Statsdrift af vigtige Samfunds-Funktioner.

Redningskorpsets Konkurrence- Metoder bedømt af Retten

Zonen tabte tre Sager, Falck blev dømt i to

Odense.

Ved Civilretten i Odense blev i Gaar afsagt Dom i den lidet flatterende Sag om Konkurrence-Forholdene mellem Zone-Redningskorpset og Falcks Redningskorps.

Zone-Redningskorpset havde anlagt tre Sager, og de sagsøgte var Slagtermester P. M. Pedersen, Gaardejer M. P. Jørgensen og Bagermester H. Madsen, der krævedes dømt til at betale henholdsvis 8 Kr. 30 Øre, 7 Kr. 30 Øre og 9 Kr. 30 Øre. Zone-Redningskorpsets Sagfører og den Sagfører, der mødte saavel for de tre sagsøgte og Falcks Redningskorps, var blevet enige om ved Dom at søge afgjort, hvorvidt det er rigtigt, at Zone-Redningskorpset yder samme Service som Falcks Redningskorps.

Hvem kunde yde mest?

Af Zonens Kort maatte man faa det Indtryk, at Korpsets Virksomhed var mere udbredt og bedre organiseret, end den i Virkeligheden var.

I Bemærkningerne til Dommen udtales:

Der er ikke tilvejebragt Oplysning om, at noget af de to Redningskorps skulde være ude af Stand til at yde den Assistance, som er paataget ved de med Abonnenterne indgaaede skriftlige Aftaler, og der er heller ikke oplyst noget om, at begge de to Korps ikke skulde sørge for at holde Materiellet i god og forsvarlig Stand.

Det maa antages, at Falcks Redningskorps i København i Forbindelse med dets Datterselskaber i den øvrige Del af Landet er en større Organisation end Zonen, ligesom Falck paa Fyn har flere Stationer end Zonen og derfor ogsaa maa antages at kunne yde sine Abonnenter hurtigere og sikrere Hjælp, end Zonen kan yde sine, navnlig i Tilfælde, hvor Hjælpen fra nærmeste Station paa Grund af andet Arbejde ikke straks kan ydes.

Da Zonen begyndte paa Fyn, anvendtes Reklamekort, hvori foruden Stationer nævnes en Række Henvendelsessteder, med hvilke der imidlertid manglede fornøden fast og sikker Aftale. Der var paa de første Kort anført Telefonnumre, som paa senere udsendte Kort er slettet — efter Zonens Forklaring, fordi Falcks Agenter ødelagde Samarbejdet med de Personer, der havde lovet at være Henvendelsessted. Af disse Kort maatte man faa det Indtryk, at Zonens Virksomhed var mere udbredt

og bedre organiseret, end den i Virkeligheden var.

Med Hensyn til Storm- og Vandskade samt Dyreredning har de af Zonen udstedte Policeer manglet fornøden Tydelighed, naar der skulde sikres Abonnenter samme „Service“, som Falcks Abonnenter faar. Zonens Forbindkasser er mindre end Falcks, og Zonen har ikke sørget for Autorisation af sine, ligesom der ikke efter Policeernes Ordlyd er sikret mere end Supplering een Gang aarlig. Udtrykket „Normalforbrug“ i Policeerne er noget uklart.

Zonen har ikke godtgjort, at dette Korps kunde yde det samme som Falck.

De anførte Forhold vilde vel i Almindelighed ikke give en Abonnent Ret til at sige sig fri for et tegnet Abonnement, men i de foreliggende tre Tilfælde drejer det sig om Erobring af tidligere Falck-Abonnenter gennem en Agitation, der for en stor Dels Vedkommende synes baseret paa at vække Mistillid til Falck som havende opskruede Priser.

I saadanne Tilfælde bør en Virksomhed, der vil konkurrere, vise særlig Forsigtighed, ikke mindst under Hensyn til Princippet i Lov om uretmæssig Konkurrence m. m.

Engagering af et Redningskorps er en Sag, hvor det i særlig Grad gælder om, at den sikrede har fuld Tillid til Korpsets Ydeevne, for at han kan føle sig tryk, og en saadan Tryghed er det ikke lykkedes Zonen at skabe hos de Indstævnte, der tværtimod kort efter, at de efter Paavirkning af Zonens Funktionærer gennem disse havde opsagt deres hidtidige Abonnement hos Falck, erklærer, at de ønsker at forblive hos denne Institution, fordi Zonen ikke har godtgjort, at der ydes samme Stilling, som Falck yder. Saadant Bevis har Zonen heller ikke ført for Retten.

Personer, der vildledes til at skifte Redningskorps, maa være berettiget til at træde tilbage fra nytegnet Abonnement.

Det maa vel anses for godtgjort, at de af Falck udsendte Funktionærer har udtalt sig nedsættende om Zonens Materiel og Personer paa en saadan Maade, at de paagældende Kunder maatte faa det Indtryk, at det ikke var forsvarligt at tegne selv mindre omfattende Redningsabonnement hos „Zonen“, men dette Forhold kan ikke bevirke, at de Indstævnte skulde være forpligtet til at være Abonnenter hos „Zonen“.

Naar begge Redningskorps ved nedsættende Bemærkninger om Konkurrenten forsøger at erobre hinandens Kunder og paatage sig Opsigelse af bestaaende Abonnenter hos Konkurrenten,

bør Personer, der vildledes til at skifte Redningskorps, være berettiget til at træde tilbage fra nytegnet Abonnement, naar den paagældende efter nærmere Overvejelse ønsker at forblive Abonnent i samme Redningskorps som hidtil.

De Indstævnte blev derefter frifundet, og „Zonen“ dømtes til at betale dem 200 Kr. i Sagsomkostninger.

Falcks Funktionærer havde fremsat urigtige Udtalelser om Zonens Virksomhed.

I de to Sager, som Landmand R. Rasmussen, Gelsted, og Landmand S. A. Andersen, Gelsted, der er Medlemmer af „Zonen“, har anlagt mod Falcks Redningskorps til Betaling af Andel af Aarspræmie hos Falck i Juli Maaned 1936 med henholdsvis 8 Kr. og 6 Kr., er der ligeledes afsagt Dom.

Det udtales bl. a. i denne Dom, at det ved de afgivne Forklaringer og det under dette Forhold i nogen Grad kunde retfærdiggøres ved den af „Zonen“s Funktionærer anvendte Fremgangsmaade, maa allerede Princippet i Lov af 29. Marts 1924 om uretmæssig Konkurrence m. m. føre til, at de to Landmænd ikke bør være bundne ved de hos Falck nytegnede Abonnementer.

I disse Sager dømtes Falck til at betale de af de to Landmænd krævede Beløb, 8 Kr. og 6 Kr. og 200 Kr. i Sagsomkostninger.

Stationsleder Fabricius Rasmussen, Zone-Redningskorpset, udtaler, at Zone-Redningskorpset agter at søge Dommen appelleret til Landsretten.

Falck og Zonen blev begge dømt.

Zonens Agitation var baseret paa at vække Mistillid til Falck, og Falcks Agenter har fremsat urigtige Paastande om Zonen.

ODENSE.

I Formiddags afsagde Dommer Ringberg i Civilretten Dom i Sagen — eller rettere: de fem Sager — mellem Falck og Zonen.

Man vil huske, at der forelaa tre Sager anlagt af Zoneredningskorpset mod tidligere Abonenter, der var gaaet over til Falck, nemlig Slagtermester P. M. Pedersen, Gaardejer M. P. Jørgensen og Bagermester H. Hansen, og to Sager, der af Landmændene R. Rasmussen og S. A. Andersen, Gelsted, var anlagt mod Falcks Redningskorps. Saadan laa det formelt; reelt var det som udførligt omtalt de to konkurrerende Selskaber, der i alle fem Sager stod overfor hinanden.

Dommen, der i Dag blev afsagt, virker simpelthen imponerende.

Dommer Ringberg har med en enestaaende Præcision skaarret tværs igennem al Kævlet og har sat Tingene paa Plads. Det maa ganske overlades til de to Redningskorps indbyrdes at afgøre, hvem af dem, der har »sejret«; det er Formen for deres Konkurrence, der er blevet dømt og fordømt og ved Dommen stillet i den Belysning, som den saa inderligt fortjener.

Det burde kunne nytte, men det gør det vel desværre ikke, paa Basis af denne Dom, der er saa fuldstændig i Samklang med de Synspunkter paa hele Storvasken mellem de to Selskaber, der er gjort gældende i nærværende Blad, at gentage det gode Raad til de to Firmaer, at de indstiller deres foringen af Parterne flatterende indbyrdes Spektakel og i Fordragelighed naar til Enighed om et fornuftigt Samarbejde.

**„Erobringen“ af Abonenter
fordømmes.**

I de tre Sager, som Zonen havde anlagt mod tidligere Abonenter, blev disse frifundet, og Zonen blev dømt til at udrede 200 Kr. i Sagsomkostninger.

I de to Sager, som Gelsted-Landmændene havde anlagt mod Falck til Betaling af Andel i Aarspræmie paa henholdsvis 8 og 6 Kr., blev Falck dømt til at betale de krævede Beløb plus yderligere 200 Kr. i Sagsomkostninger.

Følles for begge disse Domsafgørelser er følgende af Dommer Ringberg anlagte Hovedsynspunkt for hele den store Strid:

»Naar begge Redningskorps ved nedsettende Bemærkninger om Konkurrenten forsøger at erobre hinandens Kunder og paatager sig Opsigelse af bestaaende Abonnements hos Konkurrenten, bør Personer, der villedes til at skifte Redningskorps, være berettiget til at træde tilbage fra nytteget Abonnement, naar den paagældende efter nærmere Overvejelse ønsker at forblive Abonnent i samme Redningskorps som hidtil.

Tillid er nødvendig.

Men det har Zonen i de foreliggende Tilfælde ikke kunnet skabe.

I Præmisserne til de tre første Sager hedder det. (Udhævelserne af os. Red.)

Der er ikke tilvejebragt Oplysning om, at noget af de 2 Redningskorps skulde være ude af Stand til at yde den Assistance, som er paataget ved de med Abonenterne indgaaede skriftlige Aftaler, og der er heller ikke oplyst noget om, at begge de 2 Korps ikke skulde sørge for at holde Materiellet i god og forsvarlig Stand.

Det maa antages, at Falcks Redningskorps i København i Forbindelse med dets Datterselskaber i den øvrige Del af Landet er en større Organisation end Zonen og derfor ogsaa maa antages at kunne yde sine Abonenter hurtigere og sikrere Hjælp, end Zonen kan yde sine, navnlig i Tilfælde, hvor Hjælpen fra nærmeste Station paa Grund af andet Arbejde ikke strax kan ydes.

Da Zonen begyndte paa Fyn, anvendtes Reklamekort, hvori foruden Stationer nævntes en Række Henvendelsessteder, med hvilke der imidlertid manglede fornøden fast og sikker Aftale. Der var paa de første Kort anført Telefonnumre, som paa senere udsendte Kort er slettet — efter Zonens Forklaring, fordi Falcks Agenter ødelagde Samarbejdet med de Personer, der havde lovet at være Henvendelsessted. Af disse Kort maatte man faa det Indtryk, at Zonens Virksomhed var mere udbredt og bedre organiseret, end den i Virkeligheden var. Med Hensyn til Storm- og Vandskade samt Dyreredning har de af Zonen udstedte Policier manglet fornøden Tydelighed, naar der skulde sikres Abonnementen samme »Service«, som Falcks Abonenter faar. Zonens Forbindskasser er mindre end Falcks, og Zonen har ikke sørget for Autorisation af sine, ligesom der ikke efter Policernes Ordlyd er sikret mere end Supplering een Gang aarlig. Udtrykket »Normalforbrug« i Policerne er noget uklart.

De anførte Forhold vilde vel i Almindelighed ikke give en Abonnent Ret til at sige sig fri for et tegnet Abonnement, men i de foreliggende 3 Tilfælde drejer det sig om Erobring af tidligere Falck-Abonenter gennem en Agitation, der for en stor Dels Vedkommende synes baseret paa at vække Mistillid til Falck som havende opskruede Priser.

I saadanne Tilfælde bør en Virksomhed, der vil konkurrere, vise særlig Forsigtighed, ikke mindst under Hensyn til Principet i Lov om uretmæssige Konkurrence m. m.

Engagering af et Redningskorps er en Sag, hvor det i særlig Grad gælder om, at den sikrede har fuld Tillid til Korpsets Ydeevne, for at han kan føle sig tryk, og en saadan Tryghed er det ikke lykkedes Zonen at skabe hos de Indstævnte, der tværtimod kort efter, at de efter Paavirkning af Zonens Funktionærer gennem disse havde op-

sagt deres hidtidige Abonnement hos Falck, erklærer, at de ønsker at forblive hos denne Institution, fordi Zonen ikke har godtgjort, at der ydes dem samme Stilling, som Falck yder. Saadant Bevis har Zonen heller ikke for Retten.

Det maa vel anses for godtgjort, at de af Falck udsendte Funktionærer har udtalt sig nedsettende om Zonens Materiel og Personer paa en saadan Maade, at de paagældende Kunder maatte faa det Indtryk, at det ikke var forsvarligt at tegne selv mindre omfattende Redningsabonnement hos »Zonen«, men dette Forhold kan ikke bevirke, at de Indstævnte skulde være forpligtet til at være Abonenter hos »Zonen«.

Og derefter følger saa det ovenfor citerede Hovedsynspunkt, der altsaa findes blandt Præmisserne i disse Sager, men hvis Princip i Virkeligheden ogsaa dækker Afgørelsen i de to andre Sager.

Falcks Agitationsform.

Det er godtgjort, at Falcks Funktionærer har fremsat urigtige Anbringender om Zonen.

tværs igennem al Kævlet og har sat Tingene paa Plads. Det maa ganske overlades til de to Redningskorps indbyrdes at afgøre, hvem af dem, der har »sejret«; det er Formen for deres Konkurrence, der er blevet dømt og fordømt og ved Dommen stillet i den Belysning, som den saa inderligt fortjener.

Det burde kunne nytte, men det gør det vel desværre ikke, paa Basis af denne Dom, der er saa fuldstændig i Samklang med de Synspunkter paa hele Storvasken mellem de to Selskaber, der er gjort gældende i nærværende Blad, at gentage det gode Raad til de to Firmaer, at de indstiller deres foringen af Parterne flatterende indbyrdes Spektakel og i Fordragelighed naar til Enighed om et fornuftigt Samarbejde.

„Erobringen“ af Abonnenter fordømmes.

Tillid er nødvendig.

Men det har Zonen i de foreliggende Tilfælde ikke kunnet skabe.

I Præmisserne til de tre første Sager hedder det. (Udhævelserne af os. Red.)

Der er ikke tilvejebragt Oplysning om, at noget af de 2 Redningskorps skulde være ude af Stand til at yde den Assistance, som er paataget ved de med Abonnementerne indgaaede skriftlige Aftaler, og der er heller ikke oplyst noget om, at begge de 2 Korps ikke skulde sørge for at holde Materiellet i god og forsvarlig Stand.

Det maa antages, at Falcks Redningskorps i København i Forbindelse med dets Datterselskaber i den øvrige Del af Landet er en større Organisation end Zonen og derfor ogsaa maa antages at kunne yde sine Abonnenter hurtigere og sikrere Hjælp, end Zonen kan yde sine, navnlig i Tilfælde, hvor Hjælpen fra nærmeste Station paa Grund af andet Arbejde ikke strax kan ydes.

forbrug i Policerne er noget uklart.

De anførte Forhold vilde vel i Almindelighed ikke give en Abonnent Ret til at sige sig fri for et tegnet Abonnement, men i de foreliggende 3 Tilfælde drejer det sig om Erobring af tidligere Falck-Abonnenter gennem en Agitation, der for en stor Dels Vedkommende synes baseret paa at vække Mistillid til Falck som havende opskruede Priser.

I saadanne Tilfælde bør en Virksomhed, der vil konkurrere, vise særlig Forsigtighed, ikke mindst under Hensyn til Principet i Lov om uretmæssige Konkurrence m. m.

Engagering af et Redningskorps er en Sag, hvor det i særlig Grad gælder om, at den sikrede har fuld Tillid til Korpsets Ydeevne, for at han kan føle sig tryk, og en saadan Tryghed er det ikke lykkedes Zonen at skabe hos de Indstævnte, der tværtimod kort efter, at de efter Paavirkning af Zonens Funktionærer gennem disse havde op-

sagt deres hidtidige Abonnement hos Falck, erklærer, at de ønsker at forblive hos denne Institution, fordi Zonen ikke har godtgjort, at der ydes dem samme Stilling, som Falck yder. Saadant Bevis har Zonen heller ikke ført for Retten.

Det maa vel anses for godtgjort, at de af Falck udsendte Funktionærer har udtalt sig nedsettende om Zonens Materiel og Personer paa en saadan Maade, at de paagældende Kunder måtte faa det Indtryk, at det ikke var forsvarligt at tegne selv mindre omfattende Redningsabonnement hos »Zonen«, men dette Forhold kan ikke bevirke, at de Indstævnte skulde være forpligtet til at være Abonnenter hos »Zonen«.

Og derefter følger saa det ovenfor citerede Hovedsynspunkt, der altsaa findes blandt Præmisserne i disse Sager, men hvis Princip i Virkeligheden ogsaa dækker Afgørelsen i de to andre Sager.

Falcks Agitationsform.

Det er godtgjort, at Falcks Funktionærer har fremsat urigtige Anbringender om Zonen.

I Præmisserne til Afgørelsen i de to Sager, som Landmændene fra Gelsted havde anlagt mod Falcks Redningskorps, hedder det blandt andet:

Ved de afgivne Forklaringer og det under Sagerne iøvrigt oplyste maa det anses for godtgjort, at Falcks Funktionærer har fremsat urigtige Anbringender om »Zonen« og dens Virksomhed, og selv om dette Forhold i nogen Grad kunde retfærdiggøres ved den af »Zonen«s Funktionærer anvendte Fremgangsmaade, maa allerede Principet i Lov af 29. Marts 1924 om uretmæssig Konkurrence m. m. føre til, at de 2 Landmænd ikke bør være bundne ved de hos Falck nytegnede Abonnementer.

Appel fra Zonen.

En Bemærkning fra »Zonen«s Direktør Hr. Fabricius-Rasmussen.

I Anledning af Dommen i Civilretten i Dag i Sagen mellem Zoneredningskorps og Falcks Redningskorps beder Direktør Fabricius-Rasmussen, Zoneredningskorps, os optage følgende Kommentar:

— Vi er glade for det Resultat, vi foreløbig har opnaaet, men vi er ikke fuldt tilfreds med hele Sagens Afgørelse, og vi appellerer selvfølgelig de tabte Sager til Landsretten.

Tyus Stiftstidende af 12. 1936.

**Zoneredningskorpset
appellerer!**

Ikke tilfreds med Sagens Afgørelse, siger Zonens Leder.

Efter at Dommen var blevet afsagt i Formiddag Kl. 10 i Sagen mellem Zoneredningskorpset og Falcks Redningskorps, drøftede man indenfor „Zonen“s Ledelse, hvilken Stilling, man vilde indtage.

Vi har spurgt Stationsleder Fabricius-Rasmussen, hvilket Resultat man er kommet til gennem Overvejelserne.

— Vi er ikke fuldt tilfreds med Sagens Afgørelse, og Dommen vil straks blive appelleret til Landsretten, svarer han, men ellers ønsker Hr. Fabricius-Rasmussen ikke at knytte Kommentarer til Dommen.

Retten bruger stærke Ord om Konkurrence-Kampen mellem Redningskorpserne

Det fastslaaes ved Dom, at en Abonnent, der vildledes til at skifte Redningskorps, ikke skal være bundet, hvis han kommer paa andre Tanker. — En Advarsel under Hensyn til Lov om uretmæssig Konkurrence.

Zoneredningskorpset tabte sin Offensiv mod Falck

DER ER idag afsagt Dom i Sagen mellem de to Redningskorpser. Sagen har været meget pinlig, og de Ting, der er kommet frem om Konkurrencemetoderne, har ikke været flatterende.

Resultatet blev, at Falck gik ud af Sagen som Sejrherre, og Zonen, der har anlagt Sagen, faar i Præmisserne en temmelig alvorlig Tilrettevisning.

Sagen er, som man vist efterhaanden helt har glemt, oprindelig af Zoneredningskorpset anlagt mod Slagtermester P. M. Pedersen, Gdr. M. P. Jørgensen og Bagermester H. Madsen til Betaling af henholdsvis 8 Kr. 30 Øre, 7 Kr. 30 Øre og 9 Kr. 30 Øre, Zonens Sagfører og Sagføreren, der giver Møde saavel for Falcks Redningskorps og de 3 Indstævnte, er blevet enige om ved Dom at søge afgjort, hvorvidt det er rigtigt, at Zonen yder samme „Service“ som Falcks Redningskorps.

Ikke tegnet Abonnement under forkerte Forudsætninger.

Dommeren indleder sine Præmisser med at sige:

— Der er ikke tilvebragt Oplysning om, at noget af de 2 Redningskorpser skulde være ud af Stand til at yde den Assistance, som er paataget ved de med Abonnenterne indgaaede skriftlige Aftaler, og der er heller ikke oplyst noget om, at begge de 2 Korps ikke skulde sørge for at holde Materialet i god og forsvarlig Stand.

Det maa antages, at Falcks Redningskorps i København i Forbindelse med dettes Datterselskaber i den øvrige Del af Landet er en større Organisation end Zonen, ligesom Falck paa Fyen har flere Stationer end Zonen og derfor ogsaa maa antages at kunne yde sine Abonnenter hurtigere og sikrere Hjælp, end Zonen kan yde sine, navnlig i Tilfælde, hvor Hjælpen fra nærmeste Station paa Grund af andet Arbejde ikke straks kan ydes.

Zonen reklamerede med mere end den kunde staa ved!

Derefter vender Dommeren sig til Zonen, hvis Reklame og Kontrakter bliver analyseret nærmere, idet Dommen siger:

Da Zonen begyndte paa Fyen, anvendtes Reklamekort, hvori foruden Stationer nævnes en Række Henvendelsessteder, med hvilke der imidlertid manglede fornøden fast og sikker Afiale. Der var paa de første Kort anført Telefonnumre, som paa senere udsendte Kort er slettet — efter Zonens Forklaring, fordi Falcks Agenter ødelagde Samarbejdet med de Personer, der havde lovet at være Henvendelsessted. Af disse Kort maatte man faa det Indtryk, at Zonens Virksomhed var mere udbredt og bedre organiseret, end den i Virkeligheden var. Med Hensyn til Storm- og Vandskade samt Dyreredning har de af Zonen udstedte Policer manglet fornøden Tydelighed, naar der skulde sikres Abonnenterne samme „Service“, som Falcks Abonnenter faar. Zonens Forbindskasser er mindre end Falcks, og Zonen har ikke sørget for Autorisation af sine, ligesom der ikke efter Policernes Ordlyd er sikret mere end Supplering een Gang aarlig. Udtrykket „Normalforbrug“ i Policerne er noget uklart.

Forsigtighed i Konkurrence paakrævet.

Dommeren advarer og henviser til Loven om uretmæssig Konkurrence.

Dommeren fortsætter:

De anførte Forhold vilde vel i Almindelighed ikke give en Abonnent Ret til at sige sig fri for et tegnet Abonnement, men i de foreliggende 3 Tilfælde drejer det sig om Erobring af tidligere Falck-Abonnenter gennem en Agitation, der for en stor Dels Vedkommende synes baseret paa at vække Mistillid til Falck som havende opskruede Priser.

I saadanne Tilfælde bør en Virksomhed, der vil konkurrere, vise særlig Forsigtighed, ikke mindst under Hensyn til Principet i Lov om uretmæssig Konkurrence m. m.

Engagering af et Redningskorps er en Sag, hvor det i særlig Grad gælder om, at den sikrede har fuld Tillid til Korpsets Ydeevne, for at han kan føle sig tryk, og en saadan Tryghed er det ikke lykkedes Zonen at skabe hos de Indstævnte, der tværtimod kort efter, at de efter Paavirkning af Zonens Funktionærer gennem disse havde op sagt deres hidtidige Abonnement hos Falck, erklærer, at de ønsker at forblive hos denne Institution, fordi Zonen ikke har godtgjort, at der ydes samme Stilling, som Falck yder. Saadant Bevis har Zonen heller ikke ført for Retten.

Personer, der vildledes, berettigede til at træde tilbage.

Sluttelig kommer Præmisserne ind paa „Tilbageerobringen“ af Abonnenter og siger:

Det maa vel anses for godtgjort, at de af Falck udsendte Funktionærer har udtalt sig nedsættende om Zonens Materialie og Personer paa en saadan Maade, at de paagældende Kunder maatte faa det Indtryk, at det ikke var forsvarligt at tegne selv mindre omfattende Redningsabonnement hos „Zonen“, men dette Forhold kan ikke bevirke, at de Indstævnte skulde være forpligtet til at være Abonnenter hos „Zonen“.

Naar begge Redningskorpser ved nedsættende Bemærkninger om Konkurrenter forsøger at erobre hinandens Kunder og paatage sig Opsigelse af bestaaende Abonnenter hos Konkurrenten, bør Personer, der vildledes til at skifte Redningskorps, være berettiget til at træde tilbage fra nyttegnet Abonnement, naar den paagældende efter nærmere Overvejelse ønsker at forblive Abonnent i samme Redningskorps som hidtil.

De Indstævnte blev derefter frifundet, og „Zonen“ dømtes til at betale dem 200 Kr. i Sagsomkostninger.

Alvorlig Næse til Falck.

I en anden Sag har Falck drevet uretmæssig Konkurrence — selvom Agenterne blev provokeret.

I de to Sager, som Landmand R. Rasmussen, Gelsted, og Landmand S. A. Andersen, Gelsted, der er Medlemmer af „Zonen“, har anlagt mod Falcks Redningskorps til Betaling af Andel af Aarspræmie hos Falck i Juli Maaned 1936 med henholdsvis 8 Kr. og 6 Kr., er der ligeledes afsagt Dom.

Det udtales bl. a. i denne Dom, at det ved de afgivne Forklaringer og det under Sagerne iøvrigt oplyste maa anses for godtgjort, at Falcks Funktionærer har fremsat urigtige Anbringender om „Zonen“ og dens Virksomhed, og selv om dette Forhold i nogen Grad kunde retfærdiggøres ved den af „Zonen“s Funktionærer anvendte Fremgangsmaade, maa allerede Principet i Lov af 29. Marts 1924 om uretmæssig Konkurrence m. m. føre til, at de 2 Landmænd ikke bør være bundne ved de hos Falck

Zoneredningskorpset tabte sin Offensiv mod Falck

DER ER idag afsagt Dom i Sagen mellem de to Redningskorps. Sagen har været meget pinlig, og de Ting, der er kommet frem om Konkurrencemetoderne, har ikke været flatterende.

Resultatet blev, at Falck gik ud af Sagen som Sejrherre, og Zonen, der har anlagt Sagen, faar i Præmisserne en temmelig alvorlig Tilrettevisning.

Sagen er, som man vist efterhaanden helt har glemt, oprindelig af Zoneredningskorpset anlagt mod Slagtermester P. M. Pedersen, Gdr. M. P. Jørgensen og Bagermester H. Madsen til Betaling af henholdsvis 8 Kr. 30 Øre, 7 Kr. 30 Øre og 9 Kr. 30 Øre, Zonens Sagfører og Sagføreren, der giver Møde saavel for Falcks Redningskorps og de 3 Indstævnte, er blevet enige om ved Dom at søge afgjort, hvorvidt det er rigtigt, at Zonen yder samme „Service“ som Falcks Redningskorps.

Ikke tegnet Abonnement under forkerte Forudsætninger.

Dommeren indleder sine Præmisses med at sige:

— Der er ikke tilvebragt Oplysning om, at noget af de 2 Redningskorps skulde være ud af Stand til at yde den Assistance, som er paataget ved de med Abonnementerne indgaaede skriftlige Aftaler, og der er heller ikke oplyst noget om, at begge de 2 Korps ikke skulde sørge for at holde Materialet i god og forsvarlig Stand.

Det maa antages, at Falcks Redningskorps i København i Forbindelse med dettes Datterselskaber i den øvrige Del af Landet er en større Organisation end Zonen, ligesom Falck paa Fyen har flere Stationer end Zonen og derfor ogsaa maa antages at kunne yde sine Abonnenter hurtigere og sikrere Hjælp, end Zonen kan yde sine, navnlig i Tilfælde, hvor Hjælpen fra nærmeste Station paa Grund af andet Arbejde ikke straks kan ydes.

Zonen reklamerede med mere end den kunde staa ved!

Derefter vender Dommeren sig til Zonen, hvis Reklame og Kontrakter bliver analyseret nærmere, idet Dommen siger:

Da Zonen begyndte paa Fyen, anvendtes Reklamekort, hvori foruden Stationer nævnes en Række Henvendelsessteder, med hvilke der imidlertid manglede fornøden fast og sikker Aftale. Der var paa de første Kort anført Telefonnumre, som paa senere udsendte Kort er slettet — efter Zonens Forklaring, fordi Falcks Agenter odelagde Samarbejdet med de Personer, der havde lovet at være Henvendelsessted. Af disse Kort maatte man faa det Indtryk, at Zonens Virksomhed var mere udbredt og bedre organiseret, end den i Virkeligheden var. Med Hensyn til Storm- og Vandskade samt Dyreredning har de af Zonen udsendte Policier manglet fornøden Tydelighed, naar der skulde sikres Abonnementerne samme „Service“, som Falcks Abonnementer faar. Zonens Forbindskasser er mindre end Falcks, og Zonen har ikke sørget for Autorisation af sine, ligesom der ikke efter Policernes Ordlyd er sikret mere end Supplering een Gang aarlig. Udtrykket „Normalforbrug“ i Policerne er noget uklart.

Principet i Lov om uretmæssig Konkurrence m. m.

Engagering af et Redningskorps er en Sag, hvor det i særlig Grad gælder om, at den sikrede har fuld Tillid til Korpsets Ydeevne, for at han kan føle sig tryk, og en saadan Tryghed er det ikke lykkedes Zonen at skabe hos de Indstævnte, der tværtimod kort efter, at de efter Paavirkning af Zonens Funktionærer gennem disse havde oplyst deres hidtidige Abonnement hos Falck, erklærer, at de ønsker at forblive hos denne Institution, fordi Zonen ikke har godtgjort, at der ydes samme Stilling, som Falck yder. Saadant Bevis har Zonen heller ikke ført for Retten.

Personer, der vildledes, berettigede til at træde tilbage.

Sluttelig kommer Præmisserne ind paa „Tilbagebringingen“ af Abonnementer og siger:

Det maa vel anses for godtgjort, at de af Falck udsendte Funktionærer har udtalt sig nedsættende om Zonens Materiale og Personer paa en saadan Maade, at de paagældende Kunder maatte faa det Indtryk, at det ikke var forsvarligt at tegne selv mindre omfattende Redningsabonnement hos „Zonen“, men dette Forhold kan ikke bevirke, at de Indstævnte skulde være forpligtet til at være Abonnementer hos „Zonen“.

Naar begge Redningskorps ved nedsættende Bemærkninger om Konkurrenter forsøger at erobre hinandens Kunder og paatage sig Opsigelse af bestaaende Abonnementer hos Konkurrenten, bør Personer, der vildledes til at skifte Redningskorps, være berettiget til at træde tilbage fra nyttegnede Abonnement, naar den paagældende efter nærmere Overvejelse ønsker at forblive Abonnent i samme Redningskorps som hidtil.

De Indstævnte blev derefter frifundet, og „Zonen“ dømtes til at betale dem 200 Kr. i Sagsomkostninger.

Alvorlig Næse til Falck.

I en anden Sag har Falck drevet uretmæssig Konkurrence — selvom Agenterne blev provokeret.

I de to Sager, som Landmand Rasmussen, Gelsted, og Landmand S. A. Andersen, Gelsted, der er Medlemmer af „Zonen“, har anlagt mod Falcks Redningskorps til Betaling af Andel af Aarspræmie hos Falck i Juli Maaned 1936 med henholdsvis 8 Kr. og 6 Kr., er der ligeledes afsagt Dom.

Det udtales bl. a. i denne Dom, at det ved de afgivne Forklaringer og det under Sagerne iøvrigt oplyste maa anses for godtgjort, at Falcks Funktionærer har fremsat urigtige Anbringender om „Zonen“ og dens Virksomhed, og selv om dette Forhold i nogen Grad kunde retfærdiggøres ved den af „Zonen“s Funktionærer anvendte Fremgangsmaade, maa allerede Principet i Lov af 29. Marts 1924 om uretmæssig Konkurrence m. m. føre til, at de 2 Landmænd ikke bør være bundne ved de hos Falck nyttegnede Abonnementer.

I disse Sager dømtes Falck til at betale de af de 2 Landmænd krævede Beløb 8 Kr. og 6 Kr. og 200 Kr. i Sagsomkostninger.

Tyds Socialdemokrat af 26. 11. 1936.

Zonen og Falck.

I Referatet af Domsforhandlingen i Sagen mellem Falck og Zoneredningskorpset forleden stod der, at uanset Retssagernes Udfald vilde der blive indgivet Anmeldelse mod Falcks Redningskorps for illoyal Konkurrence. Vi gør opmærksom paa, at der er Tale om civilt, ikke om kriminelt Søgmaal.

Storvasken mellem Falck og Zonen.

Procedure i den store Strid i Gaar.

ODENSE.

Med en rask lille Procedurefægtning mellem LRS. Henriksen og LRS. Eigenbrod naede man i Gaar Eftermiddags i Civilretten frem til Domsoptagelse i den store Strid mellem Falck og Zonen. Paa næste Mandag afsiger Dommer Ringberg Dom.

Kommet saa vidt som nu vil det vist nok være rigtigt ganske kort at resumere Sagens juridiske Fakta. Under Forberedelsen her ved Civilretten har Offentligheden jo faaet et alt andet end flatterende Indtryk af Forholdet mellem de to Forretninger; man har ogsaa forstaaet, at Konkurrencen forlængst havde antaget saadanne Former, at et Opgør vilde være nødvendigt om ikke just forfriskende; der er heller ikke noget at sige til det, dersom Offentligheden paa Baggrund heraf har glemt, hvad det egentlig er, Dommer Ringberg nu skal til at domme om.

Det er nok reelt, men ikke formelt i en Sag mellem de to Selskaber, der nu skal dommes.

Storvasken i Civilretten har været baseret paa fem Retssager, af hvilke imidlertid ingen har haft de to Selskaber direkte som Modparter. I de to af Sagerne er et Par Privatmænd Sagsøgere mod Falcks Redningskorps, og i de andre tre er Zoneredningskorpset Sagsøger mod tre Privatmænd. I de første to Sager kræves Abonnements, som de paagældende Privatmænd har tegnet hos Falck, kendt ugyldige, idet de — som Paastanden lyder — skal være tegnet under urigtige Forudsætninger; i de andre tre Sager kræver Zonen de paagældende Privatmænd domt til at betale Abonnement til sig, idet Zonen ikke vil anerkende deres Opsigelse.

De fem Sager er ikke Enkeltfænomener; de er af de to Advokater udvalgt som Repræsentanter for en hel lang Række lignende Tilfælde, og man har naturligvis valgt at behandle dem under eet.

Ved Retssagens Begyndelse gik man meget højtideligt og omstændeligt til Værks ved ikke noget Øjeblik at tabe de juridiske Formaliteter af Syne; men man blev begribeligvis hurtigt træet af dette Besvær, og alle Parter, Dommer, Advokater og Pressen opgav at opretholde Fiktionen om de forskellige Privatmænds juridiske Placering. Bag dem stod jo de to Selskaber, og mellem dem foregik Kampen reelt. LRS. Henriksen fører saavel de tre Sager, som Zoneredningskorpset har anlagt mod Privatmænd, og de to Sager, som Privatmænd har anlagt mod Falck, og LRS. Eigenbrod varetager heroverfor Interesserne for i det første Tilfælde de tre Privatmænd og i det andet Falck.

Præciseringen heraf har været nødvendig, for at man vil kunne forstaa Dommen paa Mandag.

Man har, som man vil huske fra vore Referater, under Sagens Behandling været inde paa tallose Enkeltheder, der skulde belyse Formen for Konkurrencen mellem de to Kops nærmere. Fra Zonens Side har Hovedvægten under Sagens Forberedelse været lagt paa at vise, at Falck har udøvet illoyal Konkurrence, og fra Falcks Side har Slaget været ført paa at paavise, at Zonen i Virkeligheden ikke er i Stand til at præstere, hvad den lover overfor Abonnementerne.

Ganske i Traad hermed blev Advokaternes Procedureindlæg.

Uanset Dommen: Politianmeldelse mod Falck.

LRS. Henriksen hævdede, at Falck, saa snart Zonen i 1935 begyndte at virke paa Fyn og truede den faktiske Monopolstilling, som Falck hidtil havde haft, havde Falck indledt en Konkurrenceform, der var langt udenfor det tilladelige. Falcks Agenter havde ført en systematisk Bagvaskelseskampagne mod Zonen, og ganske uanset Udfaldet af de forskellige Retssager, vilde der blive indgivet Anmeldelse til Politiet for illoyal Konkurrence mod Falck. Zonen havde kun tegnet Abonnement

paa fuldt legitim og korrekt Maa, medens Falcks Agenter havde svælgget i Udtryk som »bluff« og »Svind« og endnu værre Ting om Modparten. Zonen havde som bekendt ved direkte Henvendelse til Falcks Ledelse søgt at faadenne usmagelige Kampagne stoppet, men det havde været ganske forgæves. Falcks Ledelse havde været fuldt bekendt med Agenternes Fremgangsmaade uden at skride ind; man kunde gaa ud fra, at Agenterne havde handlet i Overensstemmelse med deres Ledelse. Ja, Kampagnens usmagelige Form var ikke blevet indstillet, efter at Retssagen var rejst. Saa sent som den 12. November havde en af Falcks Folk henvendt sig til en Zoneabonnet og tilbudt at »bringe ham ud af den Elendighed«, som det at være Abonnent hos Zonen var. Den paagældende Agent havde da paastaet, at Zonen kun havde en eneste Station paa Fyn.

LRS. Henriksen henledte Opmærksomheden paa Politiassistent Fledelius' og Overlæge Nannestads Udtalelser til »Fyns Social-Demokrat«, om at de bestemt tog Afstand fra, hvad Repræsentant Them i sin Vidneforklaring havde paastaet, de skulde have sagt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Falcks Overtagelse af Zoneabonnetter, der fik Lov til at præstere Zonepolisen som delvis Betaling af Falcks Abonnement, havde man Ret til at hævde, at Falck simpelthen havde købt Zonens Abonnetter.

Til Slut hævdede LRS. Henriksen, at Zonen ydede sine Abonnetter akkurat lige saa god Service som Falck, blot til en betydeligere lavere Betaling.

Hvem yder bedst Service?

LRS. Eigenbrod indledte sin Tale med at citere Kaiser Wilhelms berømte Ord, da han første Gang efter 1864 besøgte København. »Alles vergessen, alles vergebens«. Det havde været en Aftale, hævdede han, at de Sager, de to Parter havde udtaget til Prøve for Retten, skulde dreje sig om det afgørende Spørgsmaal: Hvilket af de to Korps ydede den bedste Service for Betalinger? Kunde Zonen yde det samme som Falck? Herom drejede Retssagerne sig, ikke om, hvilken af Parterne der havde skældt den anden mest ud.

LRS. Eigenbrod slog fast, at Falck havde virket i 30 Aar, deraf 17 paa Fyn, før Zonen kom til, og før Zonen havde optraadt, havde der overhovedet aldrig været Utilfredshed endside Klager over Falcks Virksomhed. Falck var i sin fuldstændigt gode Ret til at forsvare sig mod den Fremgangsmaade, Zonen havde anvendt. Forholdet var her det samme, som naar Statsbanerne satte haardt ind mod smaa smarte Færge- og Rutebilforbindelser, der etableredes der, hvor der

var noget at tjene, medens de overlod Befordringspligten de Steder, hvor der ingen Gevinst var, til Banen. Myndighederne er klar over, at Falck ikke i første Række er noget business-Foretagende. Overalt har Falck Kontrakt med de offentlige Myndigheder, D. S. B., Sygehuse, Kommuner, Amter o. s. v.; man ved, at Falck fungerer som en offentlig Institution, der kommer overalt, hvor Hjælp er krævet, og for hvem Betalingsspørgsmaalet kommer i anden Række. Det var værd at fremhæve, at Falck aldrig havde udbetalt større Udbytte end 5 pCt.

Falck havde, før Zonen kom til her paa Fyn, ca. 22,000 Abonnetter; af dem havde Zonen taget ca. 1100. Dette spillede for Falck ikke nogen væsentlig økonomisk Rolle; men det havde været nødvendigt for Falck at skride ind mod at blive trukket ned i Smudet af Konkurrenten. Baade paa Sjælland og i Jylland havde der været utallige Retsager foranlediget af Zonens Konkurrenceform, og i alle disse Tilfælde var Zonen blevet domt.

Det afgørende for de foreliggende Retssager er imidlertid Spørgsmaalet om Service, og her var det fastslaaet, at Zonen aldeles ikke ydede en tilsvarende Service som Falck. Zonen havde en meget billig Abonnementstaxt; men den gjaldt kun, naar der ikke var Tale om Assistance; saa snart Zonen skulde yde noget virkeligt, blev der Tale om høje Extrabetalinger. Hos Zonen betalte man en vis Sum for ikke at faa noget til Gengæld. Hos Falck betalte man en fast Forsikringstaxt og var saa dækket i alle Tilfælde! Da Zonen jo ikke kunde yde Assistance i alle de mange Tilfælde, hvor det offentlige havde Kontrakt med Falck, var Forholdet i Virkeligheden det, at det eneste, Zonen gav sine Abonnetter for Abonnementet, var en Forbindingskasse, der for det første ikke kunde staa paa Højde med Falcks, og som for det andet simpelthen var ulovlig!

Og det var ogsaa klart, at Zonen slet ikke kunde præstere det samme som Falck. Zonen havde kun fire Stationer, medens Falck havde 13 og langt bedre Materiel; naar Zonen overhovedet kunde eksistere, var det paa Basis af, at Selskabets Abonnetter havde Falck at falde tilbage paa. Falck var ikke bange for Zonens Konkurrence; men det havde været nødvendigt at sætte en Stopper for denne Konkurrences Fom.

Efter at de to Advokater havde vevlet nogle korte Bemærkninger, blev saa Sagerne optaget til Doms, og paa Mandag vil Dommer Ringberg afsige sin Kendelse, der, ligegyldigt hvordan den kommer til at lyde, formodentlig omgaaende vil blive appelleret til Landsretten.

Zonen bebuder Anmeldelse mod Falck for illoyal Kon- kurrence

*En Oplysning under Proceduren i Sagen
mellem de to Korps*

I Gaar var man naaet saa vidt i Striden mellem Zonen og Falck, at der i Civilretten hos Dommer Ringberg kunde afholdes Procedure. De samme Tilhørere og interesserede, der taalmodigt har fulgt de forudgaaende, langvarige Vidneafhøringer, tog med samme Taalmod og Interesse Proceduren med og fik i Løbet af halvanden Time Hovedpunkterne i Striden repeteret.

LRS. Henriksen, der talte Zoneredningskorpsets Sag, gjorde i sit Indlæg opmærksom paa, at uanset Dommen i disse Sager er Striden mellem de to Korps paa ingen Maade afsluttet, idet Zonen senere agter at indgive Anmeldelse mod Falcks Redningskorps for illoyal Konkurrence.

Landsretssagføreren delte de ialt fem Sager i to Kategorier: de to Sager, der af to Gelsted-Landmænd er anlagt mod Falck, og de tre Sager, der af Zonen er anlagt mod tre tidligere Abonnenter. Et fælles Træk for alle Sagerne er den skarpe Konkurrence, der straks ved Zonens Start i Odense blev anlagt fra Falcks Side. Der er ingen Tvivl om, at Ordren til denne Bagvaskelseskampagne er kommet fra oven, og det uden at Zonen har givet nogen Anledning dertil. Denne Bagvaskelseskampagne, hvorunder Falcks Repræsentanter har benyttet sig af Udtryk som Svindel, Bluff o. s. v., har været fortsat, ogsaa efter at disse Sager er indbragt for Retten. Repræsentant Them har været Hovedredskabet, men det er ham selv, der har opfundet »Voldtægtsforbrydere«, og hans Sandhedskærlighed bevises tydeligt gennem hans Brug af Politiaffistent Fledelius og Overlæge Nannestads Navne. De har begge benægtet nogen Sinde at have fremsat nedsættende Udtalelser om Zoneredningskorpset.

LRS. Henriksen sluttede med Paastanden om, at Falcks Redningskorps blev dømt. Falck havde i Virkeligheden købt Zonens Abonnenter ved at modtage Zone-Policer som Betaling og ved at paatage sig Risikoen ved eventuelle Sagsanlæg.

Hvem yder den bedste Service?

LRS. Eigenbrod, der mødte for Falck, mente ikke, at denne Sag drejede sig om, hvad Repræsentanterne havde sagt, men udelukkende om, hvad Falck og Zonen yder deres Abonnenter. Falck er det ældste Selskab, og Zonen Novicen, der har forsøgt at efterabe paa alle Omraader, og det pudsige er, at før Zonen kom, var der ingen Klager over Falck, og det ganske simpelt, fordi Klagerne er opfundet af Zonen. Falck har paa Fyn 22.000 Abonnenter, og af disse har Zonen formaaet 1100 til at sige op. Men det er ikke det økonomiske, der betyder noget i dette Tilfælde, men at man har forsøgt at rokke ved Falcks Renomé. Det har man bl. a. gjort ved Efterabningen af Falck, og bevares, det er altid morsomt at se andre træde i ens Fodspor, men man vil dog helst selv være ude af det først. Kernen i Zonens Agitation har været en Paastand om, at Zonen udretter det samme som Falck, men for en billigere Abonnementspris, men det er ikke rigtigt, og det viser et Utal af de Domme, der er overgaaet Zonen i Jylland. Jeg havde ikke tænkt mig at procedere mod de hævdede Injurier, skønt Zonen udmærket godt kan følge med paa dette Omraade med Udtryk som Falckbisse, men det er ikke nogen Injuriesag.

Landsretssagføreren gennemgik det Skema, der af Falck er udarbejdet over, hvad de to Korps yder af Service, og han oplæste en Skrivelse fra Apotekerforeningens Formand om, at Zonens Forbindingskasse er ulovlig. Falck yder alt og Zonen intet i Forhold dertil, og naar Zonen i det hele taget har kunnet klare sig, er det ved stadig at falde tilbage paa Falck. Falck har paa Fyn tretten Stationer og Zonen kun fire, og det er Spørgsmaalet om, hvilket af de to Korps der yder den bedste Service, vi skal have Domstolens Syn paa. Jeg skal derfor i saa vel det ene som det andet paastaa Frifindelse for min Mandant.

Efter at der var repliceret fra begge Sider, blev Sagen optaget til Doms. Dommen falder Tirsdag den 1. Decem-ber.

Esset.

Zonen fortsætter Retstrættens med Falck.

Procedure i Civilretten i Sagen mellem Redningskorpset. — Zonen anmelder Falck for illoyal Konkurrence.

I Civilretten hos Dommer Ringberg naaede man igaar saa vidt i Sagen mellem Falcks Redningskorps og Zone-Redningskorpsset i Odense, at der kunde afholdes Procedure. Denne varede i halvanden Time, og i Løbet af dette Tidsrum lykkedes det at repetere Sagens Hovedpunkter.

Landsretssagf. Henriksen, der talte for Zone-Redningskorpsset, oplyste, at Retstrætten mellem de to Korps ikke afsluttedes med Domsafsigelsen i denne Sag. Hvordan end Udfaldet af Dømmen vilde blive, agtede Zone-Redningskorpsset at anmelde Falcks Redningskorps for illoyal Konkurrence.

Landsretssagføreren hævdede, at den knivskarpe Konkurrence, der opstod mellem de to Korps, da Zone-Redningskorpsset oprettede sin Station i Odense, karakteriserede alle fem verserende Sager, — saavel de to, der anlagdes af to Gelsted-Landmænd, som de tre, Zonen anlagde mod tre tidligere Abonnenter. Der blev af Falck startet en Bagvaskelskampagne, paastod Landsretssagføreren, og i denne benyttede man sig af Udtryk som Svindel, Bluff etc. Han sluttede af med Paastanden om, at Falcks Redningskorps blev dømt, idet det havde købt Zonens Abonnenter.

Landsretssagfører Eigenbrod, der repræsenterede Falcks Redningskorps, procederede for pure Frifindelse, idet han gjorde gældende, at Sagen drejede sig om den Service, de to Redningskorps ydede deres Abonnenter. Landsretssagføreren henviste til, at Falck er det gamle Selskab, Zonen det ny, der havde efterabet Falck og søgt at rokke ved dette Korps' Renommé. Før Zone-redningskorpsset havde oprettet sin Odense-Station, havde der aldrig været Klager over Falck. Det var Zonen, der havde opfundet dem og taget 1100 Abonnenter fra Falck. Det er imidlertid ikke det økonomiske, hævdede Forsvareren, der spiller en Rolle, men Kernen i Zonens Agitation har været, at dette Selskab ydede den samme Service som Falck, men til en billigere Pris.

Landsretssagføreren gennemgik den Service, de to konkurrerende Selskaber yder deres Kunder, — nævnedes bl. a. at Falck har 13 fyenske Stationer, Zonen kun 4 — og udbad sig Domstolens Syn paa, hvem der ydede den bedste Service.

Efter at begge Parter havde haft Lejlighed til at replicere, optoges Sagen til Doms. Den falder Tirsdag den 1. December.

Falck og Zonen.

Overlæge Nannestad erklærer, at han aldrig har udtalt sig om Zonen.

Flere Gange under Retsmøderne i den drabelige Strid mellem de to Redningskorps-Forretninger har Vidner udtalt sig om, at Falcks Agent, Repræsentant Them, skal have henvist til en Udtalelse af »Overlægen paa Sygehuset« gaaende ud paa, at »denne ikke vilde have Zonens unge Mennesker til at køre Ambulancekørsel.

I det sidste Retsmøde forrige Onsdag, hvor dette Spørgsmaal atter kom frem, erklærede Them som den Gang refereret, at det var Overlæge Nannestad i Ringe, der havde udtalt, at han ikke vilde have Zonens Folk til at køre Ambulancekørsel.

Overfor vor Redaktion i Ringe udtaler Overlæge Nannestad i den Anledning i Dag, at han aldrig har sagt noget om Zonen, som han iøvrigt kender meget lidt til. Han har iøvrigt heller ikke haft hverken Grund eller Anledning til at udtale sig.

Om den Udtalelse, der er lagt ham i Munden, maaske kan skyldes en Misforstaaelse eller Fordrejelse af en Udtalelse, han er fremkommet med, ved han ikke; men ved en Lejlighed har han sagt, at »Ringe Sygehus har Overenskomst med Falck og har været godt tilfreds med denne Overenskomst.

Overlægen erklærer, at han aldrig har sagt noget nedsættende om Zonen, dens Materiel eller Mandskab.

Fjers Tilskikkende af 9. 11. 1936.

Striden mellem

Redningskorpserne.

i Odense har vakt stor Opmærksomhed over hele Landet, hvor det ikke er blide Kommentarer, der føjes til Referaterne af den snavsede Rets-sag, der fortiden verserer ved Civilretten her i Byen, og Helhedsbilledet er, at Zoneredningskorpset og Falcks Redningskorps har sat saameget af deres Popularitet over Styr, at Værdien deraf meget, meget langt fra kan opvejes af den økonomiske Vinding, man har gjort i den bitre Konkurrence.

Esbjergbladet „Vestkysten“ skriver saaledes bl. a.:

„En nederdrægtig Stank har bredt sig over Landet. Med Rette rejses Spørgsmaalet, om ikke Publikum burde tage sig for at belære de kære Hanekyllinger om det uværdige i denne snavsede, skandaløse Affære, der fra Retsmøde til Retsmøde afslører nye Uhyrligheder.

En stor Popularitet er sat over Styr og forhaabentlig vil Dagspressen gøre sit til, at den ikke lige med det samme genoparbejdes. Der er Grænser for, hvad man kan byde et Lands Befolkning. Hvad der kommer let, gaar let, ligesom Populariteten. Nu er de to Redningskorps i store Dele af Befolkningens Øjne et Par skidte Unger, der har faaet for lidt Klø i Lømmelalderen“.

Saaledes ser altsaa hele Sagen ud paa Afstand, hvor man har bedre Betingelser for en nøgtern Bedømmelse, end paa Aastedet. Det er haarde Ord; men forhaabentlig skriver de to Korps sig dem bag Øret. Den pinlige Strid har været en dyr Lærestreg. Nu maa man se, om man kan vinde, hvad der er tabt, men med mere noble Midler, end de, der hidtil har været anvendt.

OBS.

Fyns Socialdemokrat af 7/11. 1936.

Falck og Zonen.

Vi har modtaget:

Hr. Redaktør! Høfligst beder jeg Dem give mig Plads for følgende i Deres ærede Blad:

I »Fyns Social-Demokrat« for 5. ds., hvori indeholdes et Referat af Retsmødet i Sagen Zonen-Falcks Redningskorps figurerer mit Navn under Overskriften »Hvad er det med Politiaassistenterne?« Efter Referatet at dømme er Grunden hertil den, at Falcks Repræsentant, Them, i samme Retsmøde bl. a. skal have udtalt: »...men han havde i Virkeligheden sagt, at Politiaassistenterne Clemens Petersen, Højby, og Fledelius, Bullerup, havde ringet til Falck og gjort opmærksom paa, at Zonen tegnede Abonnenter under forkerte Forudsætninger.«

I den Anledning ønsker jeg saa bestemt, det overhovedet kan lade sig gøre at udtale, at jeg aldrig direkte eller indirekte har blandet mig i den mellem de to Korps standende Strid, og jeg har aldrig i noget Tilfælde, som Repræsentant Them har udtalt, ringet til Falck om Zonens Maade at tegne Abonnenter paa, idet jeg ikke har været vidende herom, og endnu mindre bekymret mig herom.

Da jeg saaledes ikke har givet Repræsentant Them den mindste Anledning til at fremsætte den refererede Udtalelse og navnlig i et offentligt Retsmøde, kan jeg ikke nok protestere her imod. — Selv om Striden de to Korps imellem er beklagelsesværdig er den mig saa uendelig ligegyldig.

Med Tak for Optagelsen tegner jeg mig med Agtelse:

Bullerup, den 6. November 1936.

E. Fledelius.

Hvem har sagt hvad til hvem og hvad har hvem sagt igen?

En utrolig Tovtrækning mellem Zoneredningskorpset og Falcks Redningskorps om, hvad Repræsentanterne har sagt.

ALENLANG AFHØRING I CIVILRETTEEN IGAAR

Igaar fortsatte man med den lange Vidneafhøring i Civilretten i Sagen mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorpset. Denne Sag, der begyndte med, at nogle Abonnenter anlagde Sag mod Falck for at faa Klaring paa deres Forsikringsforhold, har efterhaanden fjernet sig saa langt fra det oprindelige, at det langt overskyggende Emne er blevet Spørgsmaalet om, hvad Repræsentanterne — og da navnlig Falcks Repræsentant, Hr. Them — har gaaet rindt og fortalt om Zonens Materiel og Betjening.

Igaar var Sagen igen til Behandling i Civilretten, og Salen var selvfølgelig fyldt. Den Slags Ting interesserer Publikum voldsomt.

Landsretssagfører *Henriksen*, der repræsenterer Zoneredningskorpset, indledede med at føre Møbelhandler *N. P. Christensen*, Langeskov, som Vidne.

Et Nødskrig fra en overrendt Mand.

Hr. Christensen var i den beklagelsesværdige Situation, at han først havde været Medlem af det ene Korps og bagefter af det andet — for tilsidst at opdage, at han faktisk var Medlem af dem begge!

Efter at Zonen havde tegnet ham, havde han faaet Besøg af *Them*, Falck, der havde kaldt Zonens Foretagende Svindel og nedrasket dets Materiel. Senere havde han set paa Zonens Materiel, som han var udmærket tilfreds med.

— Jeg har nu haft fire Repræsentantbesøg. Kan Dommeren ikke i Fremtiden fritage mig for den Slags Besøg.

Dommeren: Nej, der er Parter nok i denne Sag.

Zone-Abonnent, Gdr. *Kaj Arne Johnsen*, Ullerslev Mark, forklarede, at Repræsentanten havde fortalt ham, at Zonen kun havde en enkelt Ambulance og en enkelt Kranvogn.

Til Gartner *Anders Peter Carlsen*, Kerte, havde Falck-Repræsentanten sagt, at Zonens Foretagende var Bluf og Svindel, og at Stationen i Gelsted aldrig vilde blive oprettet.

Til Skovejer *J. J. Larsen*, Ebberup, havde Falck-Repræsentanten udtalt, at 200 Sogne havde anlagt Sag mod Zonen.

Næste Vidne var Snedker *Henry Petersen*, Fruens Bøge, som havde overværet Repræsentant *Them*s Besøg hos hans Fader. *Them* havde sagt, at

„Overlægen ikke vilde have de 18 Aars Dreng til at køre Sygetransporter“, og hans Moder havde Repræsentanten spurgt, om hun „vilde bryde sig om at blive kørt paa Sygehuset af en Voldtægtsforbryder“.

Landsretssagfører *Eigenbrod*: Er De ansat i Zonen, og har Deres Fader faaet Betaling for at indrykke nogle Advarsels-Annoncer mod Falck i Bladene?

Vidnet svarede, at han ikke var ansat i Zonen, og saa vidt han vidste, havde Faderen indrykket dem af fri Vilje. Repræsentant *Them* havde sagt, at de jo bare kunde spørge Politimesteren.

Falcks Folk rykker frem.

Saa var Turen kommet til Falcks Vidner.

Købmand *Chr. Larsen*, Trunderup, havde tegnet Abonnement paa Zonen, men da han skulde have Hjælp, kunde han ikke faa det. Næste Dag havde han ringet til Odense og beklaget sig til Zonens Chef, der svarede, at „han ikke kunde vide, hvad hans Folk sagde“.

Installatør *P. Schultz*, Morud, citerede følgende Udtryk, brugt af Zonens Agenter om Falcks: „Opløbne Fyre, fulde af Løgn“ osv.

Mælkehandler *Ditlev Carlsen*, Kerteminde, havde faaet Tilbud om gratis Abonnement paa Zonen, indtil hans Police med Falck kunde opsiges, men han havde afslaaet Tilbudet.

Zonen betalte Annoncerne.

Som Vidne afhørtes derefter Stationsleder *Fabricius-Rasmussen*, der hævdede, at Zonen aldrig som paastaet af Installatør *Schultz* havde nægtet at efterkomme en Melding.

Paa Forespørgsel af Landsretssagfører *Eigenbrod* forklarede *Fabricius Rasmussen*, at det var rigtigt, at Snedker *Petersen* havde faaet refunderet Udgifterne ved Indrykningen af Advarsels-Annoncerne mod Falck.

Landsretssagfører *Eigenbrod*: Fik *Petersen* ikke engang en Frokost for Ulejligheden?

— Nej, hans Familie var paa Køretur for at se Zonens fyenske Stationer, og bagefter fik de en Kop Kaffe med Kager og en Cigar. Det var det hele!

Sluttelig hørtes Direktør *Hare* om nogle rent tekniske Oplysninger, og saa blev Sagen udsat til Domsforhandling den 23. November Kl. 14,30.

Vidnetroppernes Opmarch fortsat i Striden mellem Zonen og Falck

Tre Timers Forklaring om, hvilke Overtalelser- midler Repræsentanterne benyttede sig af

Striden mellem de to fynske Redningskorps har efterhaanden udviklet sig til en Kappelstrid om, hvem af de to Parter, der kan føre flest klagende Vidner over den anden Part, og denne Konkurrence fik man et Indblik i under Retsmødet i Gaar i Civilretten, hvor Landsretssagfører Henriksen og Landsretssagfører Eigenbrod hver mødte med en lille Hale af Vidner. Forklaringerne strakte sig over tre Timer, og det bliver ikke noget lille Arbejde for Civildommer Ringberg at rede Traadene ud i denne Sag, der oprindeligt blev anlagt mod Falcks Redningskorps af to af Zonens tidligere Abonenter.

Som sidst var Retssalen fyldt med interesserede Tilhørere og deriblandt Direktorerne Harry Falck og Duellund fra Falcks Redningskorps og Direktør Hare og Stationsleder Fabricius Rasmussen fra Zonen.

En Mand, der er Abonnet paa begge Korps.

Landsretssagfører Henriksen havde Udspillet og førte som første Vidne Møbelhandler N. P. Christensen, Lange-skov. Han havde i kronologisk Orden været Abonnet paa Falck og Zonen og var i Øjeblikket Abonnet paa begge Korps. Efter at Zonen havde tegnet ham havde han faaet Besøg af Repræsentant Them, Falck, der havde kaldt Zonens Foretagende for Svindel og ned-rakket dets Materiel, men senere havde han selv set paa Zonens Materiel, som han var udmærket tilfreds med.

Med de ialt fire Repræsentantbesøg i Erindring sluttede han under Munterhed fra Tilhørerne: Kan Dommeren ikke i Fremtiden fritage mig for den Slags Besøg?

Dommeren: Nej, nu maa De holde Dem til Deres Forklaring. Der er Parter nok i denne Sag.

En trofast Zone-Abonnet, Gdjr. Kaj Arne Johnsen, Ullerslev Mark, havde ikke ladet sig overtale af Repræsentant Them til at skifte over til Falck. Repræsentanten havde fortalt ham, at Zonen kun havde en enkelt Ambulance og en enkelt Kranvogn.

Dommeren afsluttede denne Del af Debatten om Protokollatet med et: Saa lader vi Resten blive staaende!

Gartner Anders Peter Carlsen, Kerte, havde skiftet fra Zonen til Falck, efter at Falck-Repræsentanten havde sagt, at Zonens Foretagende var Bluf og Svin-del, og at Stationen i Gelsted aldrig vilde blive oprettet. Zonens Police var modtaget som delvis Betaling. — Paa samme Maade var det omtrent gaaet Gartner Aage Larsen, Kerte,

Til den næste Zone-Abonnet, Skov-ejer J. J. Larsen, Ebberup, havde Falck-Repræsentanten udtalt, at Zonen over-hovedet ikke eksisterede, og at 200 Sog-ne havde anlagt Sag mod Selskabet. — Han havde imidlertid allerede den Gang benyttet Zonen og var godt tilfreds med Selskabet, saa han ønskede ikke at skifte.

Snedkerens Advarsels-annoncer.

Derefter afhørtes Snedker Henry Pe-tersen, Fruens Bøge. Han havde over-været Repræsentant Thems Besøg hos sin Fader, der tidligere var blevet af-hørt. Det var rigtigt, hævdede Vidnet, at Them havde sagt, at »Overlægen ikke vilde have de 18 Aars Drengø til at køre Sygetransporter«, og henvendt til hans Moder havde Repræsentanten spurgt, om hun »vilde bryde sig om at blive kørt paa Sygehuset af en Vold-tægtsforbryder«.

Landsretssagfører Eigenbrod spurgte Vidnet, om han var ansat i Zonen, og om hans Fader havde faaet Betaling for at indrykke nogle Advarsels-annoncer mod Falck i Bladene.

Vidnet svarede, at han ikke var ansat i Zonen, og saa vidt han vidste, havde Faderen ikke faaetannoncerne betalt, men indrykket dem af fri Vilje. Han tilføjede, at Repræsentant Them ogsaa havde sagt, at de jo bare kunde spørge Politimesteren.

Landsretssagfører Eigenbrod tog nu fat paa Athøringen af sine Vidner. Det første var Købmand Chr. Larsen, Trun-derup. Han havde tegnet Abonnement paa Zonen under Løfte om, at der vilde blive oprettet en Station i Haarby, men da han nogen Tid efter skulde have Hjælp, kunde han ikke faa det, og den næste Dag havde han ringet til Odense og beklaget sig til Zonens Chef. Han havde svaret, at han ikke kunde vide, hvad hans Folk sagde.

Installatør P. Schultz, Morud, hen-viste til en Erklæring, affattet af en Falck-Repræsentant. Landsretssagfører Eigenbrod citerede herfra følgende Ud-tryk, brugt af Zonens Agenter om Falcks: »Opløbne Fyre, fulde af Logn« o. s. v.

Endnu afhørtes af Abonnet-Vidnerne Mælkehandler Ditlev Carlsen, Kerte-minde, der havde faaet et Tilbud om gratis Abonnement paa Zonen, indtil hans Police med Falck kunde opsiges, men han havde afslaaet Tilbudet.

Stationsleder Fabricius Rasmus-søn hævdede, at Zonen aldrig som paa-staaet af Installatør Schultz havde næg-tet at efterkomme en Melding.

Paa gentagen Forespørgsel af Lands-retssagfører Eigenbrod forklarede Fa-bri-cius Rasmussen derefter, at det var

rigtigt, at Snedker Petersen havde faaet refunderet Udgifterne ved Indrykningen af Advarsels-annoncerne.

Landsretssagfører Eigenbrod: Fik Petersen ikke Spor for Ulejligheden, ikke engang en Frokost?

— Nej, men hans Familie var ude paa en Køretur for at se Zonens fynske Sta-tioner, og bagefter fik de en Kop Kaffe med Kager og en Cigar. Det var det hele.

Som Part i Sagen afhørtes sluttelig Direktør Hare, der oplyste, at Zonen havde paabegyndt sit Arbejde paa Fyn den 7. November 1935, og under den vi-dere Forklaring oplystes det, at Falcks Modkampagne begyndte ganske kort Tid efter, at Zonen var begyndt at ar-bejde paa Fyn, og det strømmede ind med Klager fra Abonenterne.

Efter endnu nogle Replikker Parterne imellem blev Sagen udsat til Domsfor-handling den 23. November Kl. 14,30.

Esset.

Fyens Stiftstidende af 3° 7° 1936.

**Sagen mellem Falck og Zonen
stilles i Bero.**

Naar der har fundet endnu en Vidneafhøring Sted, vil man afvente en lignende Landsretssag.

Igaar skulde Zoneredningskorpsets Sag mod Falcks Redningskorps have været til Behandling ved Civilretten, men blev af forskellige Grunde udsat til imorgen Eftermiddag Kl. 14,30. Her vil der blive afhørt nogle Vidner, men efter hvad vi erfarer, bliver Sagen ikke straks optaget til Doms.

Ved Landsretten i Viborg er der nemlig indbragt en Sag, der er ganske analog med den foreliggende, thi ogsaa i Midtjylland har der været Tovtrækning om Abonnenterne.

Man vil, forinden der afsiges Dom i den fynske Sag, afvente, hvilket Resultat Landsretten kommer til. Det vil jo være en udmærket Rettesnor at have.

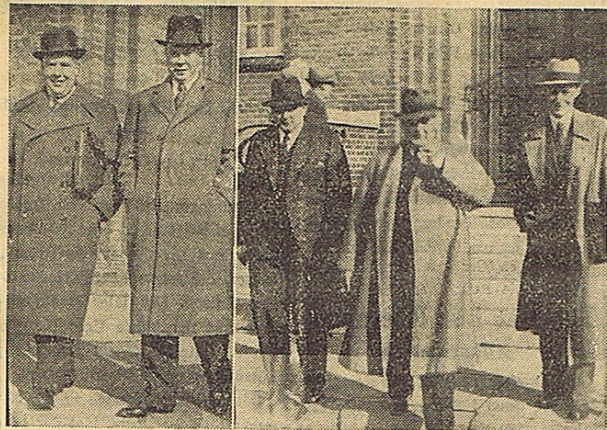
Imorgen vil man afhøre Direktør *Nielsson*, Falcks Redningskorps' Odense Afdeling, og Direktør *Hare*, Zoneredningskorpset. — Endvidere skal der afhøres en Del af de Abonnenter, der har været Rift om. Man vil til Brug for Retten høre, hvad Zoneredningskorpsets og Falcks Agenter har sagt til de Paagældende om hinanden.

Derefter udsættes Sagen, indtil Dommen er faldet i Viborg.

E—.

Repræsentantkrigen mellem Falck og Zonen

Abonnerne fik Lov at læse Repræsentantens Scrapbog. Han havde ikke med egne Ord fremsat Beskyldningerne.

De to Parter foran Retsbygningen: Direktørerne Duelund og William Falck og Stationsleder Fabricius Rasmussen og Dir. Hare, Zoneredningskorpset. De sidste sammen med deres Sagt., LRS. Henriksen jun.

Striden mellem Zonen og Falck har udartet sig til en hel Erklæringskrig, og ved den fortsatte Partsforklaring i Civilretten i Gaar indledede LRS. *Eigenbrod* som Repræsentant for Falcks Redningskorpset med at døgne 172 Bilag op paa Dommerens Bord. Modpartens Sagsfører LRS. *Henriksen* jun. foregode samtidig sit Bevismateriale til at omfatte en Stabel paa 36 Bilag. Desuden var Dommerens Skranke i Dagens Anledning prydet med to knaldrøde Forbindingskasser. Det var medbragt, for at Dommeren kunde foretage en Sammenligning mellem de to stridende Korps Service paa dette Omraade.

Der var ikke mødt saa faa Tilhørere for at følge dette Opgør for aabent Tæppe, og fra de to Lejre saas fra Zonen Direktør *Hare* og Stationsleder *Fabricius Rasmussen* og fra Falck Direktørerne *William Falck*, *Duelund* og *Nelson*. Derimod saa man intet til de to Abonner fra *Gelsted*, der havde anlagt Sagen mod Falcks Redningskorpset.

Forhistorien rides op

Dagens Retsmøde var Forsvarets. LRS. *Eigenbrod* førte som Vidne Direktøren for Falcks Abonnementsafdeling, *Harald Duelund*, Bagsværd, og han førte straks Krigen over i Fjendens Lejr ved at oplyse, at Zonens Repræsentanter fra 1932-33, da de var begyndt at tegne Abonner uden for

Lolland-Falster, havde benyttet den samme Fremgangsmaade, som Falcks Repræsentanter i disse Tilfælde beskyldes for. Zonens Folk havde bl. a. i et Tilfælde fortalt, at Falcks Station i Ruds Vedby skulde nedlægges, og Zonen var den Gang blevet idømt en Bøde paa 100 Kr. for illoyal Konkurrence.

Direktør *Duelund* nævnte andre Eksempler af samme Slags. I et Tilfælde var et Sagsanlæg dog endt med, at Falck selv maatte betale Sagens Omkostninger for den paagældende Abonnent, der havde anlagt Sagen.

Zonens Virksomhed paa Fyn, forklarede Direktøren videre, begyndte for 2-3 Aar siden, men Tegningen af Abonnementerne standsede af sig selv, da Zonen den Gang ikke havde Stationer paa Fyn, men kun tilfældige Aftaler med Mekanikere. For et Aars Tid siden optoges Abonnementstegningen imidlertid igen, og dermed Repræsentantkrigen. — Falcks Repræsentanter var blevet instrueret om at være høflige og undgaa Omtalen af Zoneredningskorpset, hvis Spørgsmaalet ikke blev provokeret frem. Zonen havde saaledes til flere Abonner udsendt en Brochure, der misrekommenderede Falcks Redningskorpset.

LRS. *Henriksen*: Falck har jo udsendt en lignende Brochure.

Det var en Løbeseddel, trykt i rødt. Den blev ogsaa senere fremlagt.

Vi var berettiget til at bruge samme Fremgangsmaade.

Direktør *Duelund* hævdede i sin fortsatte Forklaring, at Zonens Familie-

abonnement faktisk var værdis for nydende Sygekassemedlemmer, idet Falck har Kontrakt med samtlige Kommuner paa Fyn om for Kommunens Regning at foretage Ambulance- og Sygetransporter, og i Tilfælde af Brand kan kun det Korps møde, der har Myndighedernes Tilladelse. Saa vidt *Duelund* bekendt havde Zonen ikke nogen saadan Tilladelse. Endelig omtalte han i denne Forbindelse Forbindingskasserne og paastod, at Zonens kun blev fornyet en Gang om Aaret, medens Falcks til Stadhed blev kompletteret.

Duelund sluttede: Jeg har haft med 100.000 Abonner at gøre, men aldrig oplevet, at en Mand anlægger Sag for 6 Kr.s Skyld. Det maa være Zonen, der staar bag Sagsanlægget.

LRS. *Henriksen*: Ved De, at Direktør *Hare* har beklaget sig til Konsul *Andersen*, og at Stationsleder *Fabricius Rasmussen* flere Gange har henvendt sig til Direktør *Nelson* med Klager?

Duelund: Ja, og vi har ogsaa undersøgt Klagerne, men ikke fundet dem berettigede, da Zonen har anvendt de samme Metoder over for os.

Dommeren: Var Repræsentanterne instrueret om at besøge Zoneredningskorpsets Abonner?

Duelund: Ja. Vi har i ca. 50 Tilfælde modtaget Zonens Policer som Betaling og vistnok ogsaa i nogle Tilfælde tegnet Abonner, der ikke tidligere har været Abonner hos os, fordi vi har følt os berettiget til at bruge den samme Fremgangsmaade som Zonen.

Forklaringen blev derpaa protokollet paa LRS. *Eigenbrods* Henstilling om at gøre det for Dommerens Skyld, men Dommer Ringberg rettede med et Smil Motiveringen til: Nej, skal vi ikke sige af Hensyn til Pressen!

Repræsentanten lod Folk selv læse hans Scrapbog.

Da Direktør *Duelunds* Forklaring havde taget længere Tid end beregnet, ansatte Dommeren nyt Retsmøde til om Eftermiddagen med bl. a. Afhøring af Repræsentant for Falcks Redningskorpset *Fin Børge Them*. Det var *Them*, der havde tegnet de to Abonner i *Gelsted*, der nu staar som Sagsøgere af Falcks Redningskorpset.

Them forklarede, at han først i November 1935 havde mærket Konkurrencen fra Zoneredningskorpset, og han var gaaet frem paa den Maade, at han henvendte sig til de Abonner, der fra Falck var gaaet over til Zonen. Zonens Repræsentanter havde de fleste Steder sagt, at Zonen som privat Selskab kunde tegne billigere Abonnement end Falck, der var et Aktieselskab.

LRS. *Eigenbrod* fremlagde en Zonebrochure, der indeholdt Angreb paa Falck og Repræsentant *Them*. Den havde bl. a. ligget fremme paa Kroerne.

Med Hensyn til de personlige Angreb tilføjede Repræsentant *Them*, at han paa tredje Haand havde faaet at vide, at Zonens Folk kaldte ham en Falck-Bisse, og i et Tilfælde var der blevet sagt til en Mand, at hvis *Them* kom, skulde han bare laase ham inde og give ham nogle Prygl.

LRS. *Eigenbrod* citerede fra sidste

Retsmøde en Udtalelse af Landmand *Carl Rasmussen*, *Gelsted*, der paastod, at *Them* havde sagt: „De bryder Dem vel ikke om, at der skal øves Vold mod Deres Kone i Ambulancen.“

Them: Nej, det har jeg ikke sagt. Derimod har jeg forelagt Abonnementerne en Scrapbog med Avisudklip om Zonen, og et af Udklippene handler om en Repræsentant for Zonen, der har forevøet Vold mod en Husassistent.

En anden Sætning om, at Zonen brugte Kranvogn til Ambulancekørsel blev ogsaa forklaret ved Fremlæggelse af Scrapbogen. Det drejede sig om et Tilfælde fra *Haarslev*. Zonens Ambulance var gaaet i Stykker og var blevet trukket til Middelfart Sygehus af en Kranvogn.

LRS. *Eigenbrod*: Derved er Variationen: Voldtægt paa en Kranvogn opstaaet.

Paa Spørgsmaal af LRS. *Henriksen* oplyste *Them*, at han vel i ca. et halvt Hundrede Tilfælde havde modtaget Zonens Policer som Betaling.

Hvem, der paaførte hvem Konkurrence.

Direktør *William Falck* afgav derefter Forklaring om Falcks Virksomhed, og LRS. *Eigenbrod* spurgte, om det var Falck, der paaførte Zonen Konkurrence eller omvendt?

— Det maa selvfølgelig blive Zonen, der paafører os Konkurrence, svarede Direktøren, i Betragtning af, at Falcks Redningskorpset paa Fyn blev startet i 1919.

LRS. *Henriksen* gjorde opmærksom paa, at Falck i dette Tilfælde havde taget to af Zonens Abonner.

Direktør *Falck*: Det er Zonen, der tager vore Abonner, men i dette Tilfælde har de været saa snedige at drage disse to Sager frem.

LRS. *Henriksen*: Det er tilfældigt! (Munterhed).

Et Abonnement for Ambulancekørsel alene.

Direktør *Hare* oplyste, at Zonen aldrig havde modtaget Falcks Policer som Betaling, men i en halv Snes Tilfælde havde Repræsentanterne glemt at opsigte Falck-Policerne, og denne Forsømmelse havde man rettet ved at betale Premien. Repræsentanten, der var blevet dømt for illoyal Konkurrence, og Repræsentanten, der havde øvet Vold, var straks blevet afskediget, da Direktør *Hare* fik det at vide.

LRS. *Henriksen*: De tegnede Abonnementer paa Fyn, inden Stationerne oprettedes.

Direktør *Hare*: Det var for Ambulancekørsel alene og nærmest en Forsikring. Folk kunde for vor Regning rekvirere en hvilken som helst Ambulance.

LRS. *Eigenbrod*: Maa jeg præcisere det nærmere: De tog altsaa Premien og lod Falck besøge Ambulancekørselen.

— Ja, men det kostede saa meget at benytte Falcks Ambulancer, at vi maatte opgive dennem Form for Abonnement.

LRS. *Eigenbrod* gjorde senere opmærksom paa, at Zonen kun havde betalt en Falck-Ambulance, og den havde kostet 16 Kr.

Direktør *Hare*: Det husker jeg ikke, men de gamle Regninger kan jo fremskaffes.

Dermed hævdede Dommeren Retten. I næste Retsmøde den 2. November skal der afhøres ikke mindre end syv ny Vidner. Esset.

Redningskorpsets kedelige Sammenstød

Striden, der skader begge Korps, ruller videre. — Direktørerne Falck og Hare som Vidner.

Igaar Eftermiddags fortsattes Retsmødet i den Sag, der er opstaaet som Følge af Striden mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorps om Abonnenterne.

Der var mødt mange Tilhørere, navnlig Folk med Tilknytning til de to Korps, og der faldt nogle bedske og haarde Bemærkninger fra hver Side.

Zoneredningskorps har beskyldt Repræsentant Thim for at have sagt om Zonen, at de betjentes af Drengene, at en af dem havde begaaet Voldtægt, og at man kørte Ambulancekørsel med Kranvogne.

Dels for at faa oplyst, hvordan dette hang sammen og dels for at faa Formen for Abonnementstegningen oplyst, afhørtes Thim som Vidne.

Hvad har Thim sagt?

Thim forklarede, at han havde hørt at Zonen udsendte dupliserede Skrivelser, hvori han selv og Falck generedes, hvorfor han begyndte at samle paa Avisudklip, som han foreviste i Tilfælde, hvor han fik at vide at Zonen havde talt nedsettende om Falck.

— Har De udtalt Dem om, at nogen af Zonens Folk har gjort sig skyldig i Voldtægt eller at Zonen har benyttet Kranvogn til Syge-transporter? spurgte Dommeren.

Nej, men jeg har fremvist et Ud-klip af et Blad, hvori en af Zonens Repræsentanter var omtalt i den Forbindelse, at han har overfaldet en ung Pige. Og jeg har hørt, at jeg af Zonens Folk er blevet omtalt som en „Falck-Bisse“.

Thim forklarede videre, at han aldrig har tegnet Abonnenter paa over 5 Aar.

Med Hensyn til Kranvogn og Ambulance sagde han, at han i Overensstemmelse med Sandheden har sagt, at Zonens Ambulance en Gang maatte slæbes af Kranvogn. Ligele-

des indrømmede han, at han havde sagt, at Ambulancerne var gamle Vogne — for det var de. De var over 10 Aar.

Skulde Thim spærres inde?

Landsretssagfører A. P. Henriksen spurgte i hvor mange Tilfælde Thim har tegnet Abonnenter paa den Maade, at han har taget en Police lydende paa Zonen som delvis Betaling for et Abonnement, og Vidnet svarede, at han ikke kunde sige det bestemt, men det kan godt være 50 Tilfælde — og det er kun sket naar der har været Tale om 1-aarige Policer.

Thim sluttede med at sige, at en navngiven Mand overfor ham har udtalt, at Zonen havde sagt, at han skulde spærre Thim inde hvis han viste sig, og kalde paa Zonens Folk.

Direktør Falck som Vidne.

Derefter hørtes Direktør William Falck, hvis Vidneudsagn man ønskede at høre vedrørende enkelte Punkter.

Landsretssagfører Eigenbrod konstaterede, at det er Zonen, der har paaført Falck Konkurrence.

Landsretssagfører Eigenbrod: Har De nogensinde haft Sager, hvorunder Abonnenterne har klaget over Abonnement eller Betjening?

— Nej, men en af Zonens Repræsentanter er blevet dømt fordi han uretmæssigt har griset os til.

I Begyndelsen reagerede vi ikke, men holdt os for gode. Til Slut blev det saa slemt, at vi maatte gøre noget ved det.

Direktør Falck oplyste, at Redningskorps højt maa give 5 pCt. i Udbytte her paa Fyen. Det er ikke Meningen at tjene Penge.

Hvad har Zonens Agenter sagt?

Eigenbrod spurgte, om der foreligger Instrukser om hvad Repræsentanterne maa sige.

— Ja, svarede Direktør Falck, det er udtrykkeligt sagt, at de ikke maa nævne Zonen medmindre de bliver

nødt til det.

Dommeren: Hvordan skulde de blive det?

— Jo, det kan ske. Mange Gange har Zonens Repræsentanter erklæret, at Falcks Redningskorps og Zonen er et og det samme, og at det er Zonen der bygger de Stationer, som faktisk Falck bygger. Zonen har, sagde Direktør Falck, som efterhaanden blev vred, helt igennem efterbet os — vore Uniformer har de kopieret, vore Navne har de antaget: „Zone“ har de fra vore Zonebrandvagter og „Redningskorps“ er et Navn, som min Far har fundet paa. Og nu søger de at tage vore Abonnenter.

Landsretssagfører Henriksen indskød den Bemærkning, at Falck ogsaa tager fra Zonen.

— Ja, sagde Direktør Falck, det er sket i to Tilfælde, og dem har de været saa snedige at finde frem!

Zone-Redningskorps har Ordet.

Direktør Hare blev spurgt om hans Korps har modtaget Falck-Policer som Betaling for et Zone-Abonnement.

— Nej, sagde han, men der foreligger nogle Tilfælde hvor Opsigelsen af Falcks Abonnement, der skulde ske skriftligt, var blevet forsømt, og saa maatte vi betale Falcks Abonnement.

Dommeren: Hvordan gik det med den Repræsentant, der blev dømt for illoyal Konkurrence.

— Han blev afskediget, og det samme var Tilfældet med ham, der blev dømt for Vold mod en Tjenestepige.

Man beskæftiger sig derefter med Enkeltheder i Abonnementerne, og herunder kommer det til et Par skarpe Bemærkninger.

Man kunde tilkalde en hvilken som helst Ambulance.

Landsretssagfører Eigenbrod oplyser, at Zoneredningskorps har tegnet Abonnenter paa den Betingelse, at der kunde tilkaldes Falcks Ambulance.

— Den var jo fin, siger han. De tager Pengene og lader Falck om at holde Materiellet.

Hare: Ja, for Betaling . . . og forresten gjaldt det ikke Falcks Ambulancer, men ogsaa Røde Kors-Sygevogne, Sygehusambulancer osv. Men Abonnementstegningen paa dette Grundlag er ophørt. Det blev os for dyrt, fordi Falcks Redningskorps sendte os saa store Regninger, at det var billigere at lægge Ambulancer ud.

Eigenbrod: Undskyld, men Falck har sendt Dem een Regning, og den var paa 16 Kroner. Det er det hele.

Hare: Ja, jeg kan jo ikke finde de gamle Regninger frem!

Dommeren spurgte, om Hare har kaldt Thim for en Bisse eller truet ham.

— Nej, siger Hare, det kunde aldrig falde mig ind.

Eigenbrod erklærede, at han gerne vilde vide, hvem der i Grunden ejer Zoneredningskorps, og Direktør Hare svarede da, at det gør et Interessentskab, som han var Deltager i. Paa Eigenbrods Forlangende skal der til næste Retsmøde foreligge en Redegørelse over Zoneredningskorps Ledelse.

Nye Vidneførsler den 2. November.

Ogsaa Landsretssagfører Henriksen ønskede Sagen udsat for at faa ført nogle Vidner. Man vil høre nogle Mænd fra Brabæk samt Snedker M. Petersen jun. fra Dalumvej og Sadelmager Christensen, Langeskov.

De skal udtale sig om, hvorledes Falcks Agent har optraadt og hvad han har sagt.

Eigenbrod bemærkede, at han ogsaa gerne vilde høre et Vidne, nemlig Direktør Nielsen, og at han ønskede oplyst hvilken Dato de to Zonfolk er afskediget — ham, der overfaldt Tjenestepigen, og ham, der dømtes for illoyal Optræden.

Saa sluttede man.

Rednings-Generalerne i Vidneskranken.

Den angrebne Falck-Agent afviser Beskyldningerne, der er rejst mod ham.

ODENSE.

I Gaar Eftermiddags fortsattes i Civilretten det i Gaar omtalte Retsmøde i Sagerne om Stridighederne mellem Falck og Zonen. I dette Retsmøde, der overværedes af det samme Publikum som om Formiddagen, kom begge Korpsenes øverste Chef, Direktør William Falck og Direktør Haare i Vidneskranken.

Them afviser Beskyldningerne

Repræsentant Them, Falcks Redningskorps' Abonnementstegner i Odense, Manden, mod hvem der var rettet saa kraftige Beskyldninger for illoyal Konkurrence, afhørtes som første Vidne.

Han forklarede, at han, naar han havde henvendt sig til Folk, der havde opsagt deres Falck-Abonnement og var gaaet over til Zonen, og spurgt dem, hvad deres Grund var til at skifte, altid havde faaet det Svar, at Folk var gaaet over til Zonen, fordi Zonen kunde yde det samme som Falck, men for et billigere Abonnement.

Them havde saa, forklarede han, i hvert Tilfælde overfor de paagældende redegjort for den store Forskel mellem Falcks og Zonens Ydelser.

Them omtalte nogle Brochurer, Zonen havde udsendt, og i hvilke der blev rettet voldsomme Angreb baade paa Falcks Redningskorps og paa ham personlig. En Abonnent havde fortalt ham, at Zoneredningskorpsets Stationsleder i Odense, Fabricius-Rasmussen, til Vedkommende havde sagt, at »hvis denne Falck-Bisse (dermed mentes Them) kom, skulde man bare smide ham ud«.

Med Hensyn til de i Retsmødet for 14 Dage siden rejste Beskyldninger om, at Them skulde have sagt til Folk, han henvendte sig til, at »de vel ikke vilde bryde sig om at faa deres Kone kørt paa Sygehuset af en Voldtægtsforbryder«, forklarede Them nu, at saadan havde han aldrig sagt; men han havde i visse Tilfælde til Abonnenterne vist et Bladudklip, der omtalte en Sag, der var rejst mod en af Zonens Repræsentanter for Vold, ikke for Voldtægt, mod en ung Husassistent.

Them betegnede en Del af det, som Vidnerne havde fremsat, som

pure Opspind. Han havde dog, saadan som Vidnerne havde forklaret, sagt, at Zonens Materiel var gammelt. Men det er det jo ogsaa, erklærede han nu i Retsmødet.

Til Abonnenterne havde Zonen udleveret en Fortegnelse over Steder ide forskellige Egne, hvor Abonnenterne i givne Tilfælde kunde henvende sig; men, erklærede Them, Telefonopringninger til disse Henvendelsessteder gav aldrig Resultat.

— Det betyder altsaa, at disse Henvendelsessteder er Steder, hvor man ikke skal henvende sig, bemærkede LRS Eigenbrod.

Generalerne i Skranken.

Direktør William Falck, der derefter afgav Vidneforklaring, erklærede, at det var første Gang, han gav Møde i en Retssal for Falcks Redningskorps. Før Zonen kom, forklærede han, har der aldrig været Retssager mod Falcks Redningskorps, hverken af Abonnenter, der skulde være utilfredse, eller andre.

William Falck erklærede, at Falcks Redningskorps ikke var et udelukkende forretningsmæssigt Foretagende. Det var et Aktieselskab med en Udbyttebegrænsning paa 6 pCt.; men paa Fyn havde man iøvrigt aldrig udbetalt mere end 5 pCt.

Som Vidne forklarede derefter Direktør Haare fra Zoneredningskorpsen, at dette aldrig havde modtaget Falck-Policer som delvis Betaling, saadan som Falck havde modtaget Zone-Policer som delvis Betaling. Det var altsaa ganske forkert, naar Direktør Duelund fra Falck fortalte, at Falck havde lært denne Fremgangsmaade af Zonen.

Haare forklarede, at saavel den Zoneagent, som i sin Tid blev dømt for illoyal Konkurrence, som den Zoneagent, der blev dømt for Vold, strax blev afskediget fra Zoneredningskorpsen.

Retsmødet sluttede med Aftale om fortsat Vidneførsel om 14 Dage. Der skal da ogsaa være Domsforhandling. Hvad Udfaldet end Dommen faar, kan man regne, at Sagerne gaar til Landsretten.

Det var Zonen, der begyndte, siger Falck.

Nyt Retsmøde i den voldsomme Strid mellem de to Redningskorps. — Falcks Redegørelse for Forskellen mellem de to Korps' Ydelser.

ODENSE.

Der afholdtes i Dag i Civilretten et nyt Retsmøde i Sagerne angaaende de voldsomme Stridigheder mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorpset.

Formeldt er der, som man vil huske fra vore tidligere Omtaler af Sagen, Tale om en Række mindre Sagsanlæg anlagt af private Personer mod Falcks Redningskorps, men reelt drejer Retsbehandlingen sig om hele det spændte Konkurrenceforhold mellem de to Korps. Man fik af Retsmødet i Dag det Indtryk, at det for begge Hovedparterne i Sagen mindre drejer sig om de rent faktiske Sagsanlægs domsmæssige Afgørelse, men ganske overvejende om Sagens Fremstilling for Offentligheden. Dette kom ogsaa prægnant til Udtryk i en Bemærkning af Dommer Ringberg.

Under Afhøringen af Direktør Du el u n d, Falcks Redningskorps' Abonnementsafdelings Leder, bemærkede LRS. Eigenbrod, der fører Sagerne for Falck:

— Dommeren forstaa, at jeg kun kommer ind paa disse specielle Forhold for dog at nævne dem, selv om de maaske ikke har direkte Relation til de Sager, vi behandler.
— Ja, svarede Dommeren, jeg forstaa at De gør det af Hensyn til Pressen.

Man mærkede den spændte Stemning i den lille Retssal. Foruden en Række Tilhørere var selve Generalerne for de to Korps mødt, Direktør William Falck og Direktør Ha a r e, desuden altsaa Direktør Du el u n d, der afhørtes, som Vidne, og Stationsleder Fabricius-Rasmussen fra Zonens Station i Odense.

Berettiget Retorsion.

Hele Retsmødet i Formiddags optoges af Direktør Du el u n d's Vidneforklaring.

Han gav en detaljeret Fremstilling dels af Forskellene mellem de to Redningskorps' Ydelser og dels af Stridighedernes Udvikling fra deres første Begyndelse.

Man vil fra sidste Retsmøde huske, at der af en Række Vidner blev fremsat skarpe Beskyldninger mod Falcks Redningskorps' Agenter for illoyal Konkurrence; de nærmere Enkeltheder heri kom man ikke ind paa i Formiddagsmødet, men de vil yderligere blive behandlet nu i Eftermiddag i et nyt Retsmøde. I al Almindelighed betegnede imidlertid Direktør Du el u n d Falcks Form for Abonnementsstegning som berettiget Retorsion.

Det begyndte i 1932, forklarede Direktør Du el u n d, med at Zonen, der hidtil i Hovedsagen kun havde opereret paa Lolland-Falster, nu begyndte at tegne Abonnement andre Steder i Landet og paa en Maade, der efter nogen Tids Forløb foranledigede, at vi rejste Sag for illoyal Konkurrence. I den paa-gældende Sag blev en af Zonens Agenter dømt, men Korpset selv ikke, idet det skød sig ind under at det ikke havde været bekendt med Agentens Fremgangsmaade. Han havde blandt andet hvervet Falck-Abonnenter ved at fortælle, at Falcks Station i Ruds-Vedby skulde nedlægges, noget der intet havde med Virkeligheden at gøre. Han fik en Bøde paa 100 Kr. Endskønt der senere blev rig Lejlighed til at rejse lignende Sager, gjorde vi det dog ikke, fordi det havde taget saa lang Tid med den første; men naar vore tidligere Abonnenter, der var gaaet over til Zonen, henvendte sig til os og beklagede sig over, at Zonen ikke indfrie sine Løfter, anbefalede vi dem at nægte at betale Abonnementet til Zonen. Der har af den Grund været ført en lang Række Retssager, der alle — paa en enkelt Undtagelse nær — er endt med Nederlag for Zonen.

For et Par Aar siden begyndte saa Zonen at tegne Abonnement her paa Fyn, uden at Selskabet paa

det Tidspunkt havde en eneste Redningsstation her, men længe varede det ikke, inden vi ogsaa her mærkede den illoyale Konkurrence.

Direktør Du el u n d meddelte derefter, at Falcks Redningskorps i Øjeblikket var i Færd med til samtlige sine Abonnenter at udsende en Redegørelse over Forskellen mellem de to Korps' Ydelser. Det fremgaar af den, at det er meget vanskeligt at sammenligne de to Korps' Priser; thi mens Falck af sine Abonnenter kun tager Abonnementet og saa yder alle Hjelpeforanstaltninger uden Extrabetaling, har Zoneredningskorpset en lang Skala for Extrabetalinger.

Direktør Du el u n d hævdede, at det i og for sig var ganske illusorisk, naar Zonen reklamerede med, at den ydede gratis Sygebefordring og Hjælp ved Ildebrande. Thi samtlige Kommuner paa Fyn har Kontrakt med Falcks Redningskorps om Sygebefordring af nyden- de Sygekassemedlemmer; saa disse vil, hvad enten de er Abonnenter paa Zonen eller ikke, blive befordret gratis af Falck. Pengene til et saadant Abonnement hos Zonen er altsaa spildt. Paa samme Maade med Brandudrykningerne. Zonen maa kun rykke ud til Brand, naar der foreligger særlig Tilladelse fra Myndighederne, og en saadan Tilladelse er endnu aldrig givet her paa Fyn. Ogsaa disse Penge er altsaa spildt, erklærede Direktør Du el u n d.

LRS. Eigenbrod fremviste de to Ambulancekasser, som Korpsene leverer til deres Abonnenter. Falcks Kasse er dobbelt saa stor som Zonens, og dens Indhold bliver gratis fornyet og suppleret, naar Abonnenterne ønsker det, hvorimod Zonen kun fornyer deres Kasse een Gang om Aaret.

LRS. Hen riksen, der fører Sagerne for Zonen, d. v. s. formelt for de Privatpersoner, der i Rets-sagerne har sagsøgt Falck, spurgte Direktør Du el u n d, om han var bekendt med, at Direktør Ha a r e havde beklaget sig til Falcks Formand, Konsul Andersen, over Falck-Agenternes Optræden.

— Ja, svarede Du el u n d. Vi har modtaget saadanne Klager og undersøgt dem, men ikke fundet nogen Grund til Indskriden. Falcks Redningskorps tager Ansvar for sine Agenter Arbejde. Jeg har Gang paa Gang givet vore Agenter Instruktion om, at de ikke maa omtale Zoneredningskorpset, naar de tegner Abonnement, med mindre Folk selv bringer dette Emne paa Bane.

LRS. Hen riksen: Erkender De, at Falck i en lang Række Tilfælde har modtaget Folks Policier fra Zonen som delvis Betaling af Falck-Abonnementet?

— Ja, det gør jeg; det har vi nemlig lært af Zonen. Vi har gjort det, fordi vi ikke mente, at Folk var forpligtet til at betale til Zonen, naar de var tegnet un-

der urigtige Forudsætninger. Det var Zonen, der begyndte Konkurrencen med os, og den Form for Konkurrence, der blev drevet, var af en saadan Art, at vi naturligvis maatte gribe til Repræsalier. Vor Fremgangsmaade er kun berettiget Retorsion.

Over 200 Bilag i Sagerne.

Man vil forstaa, at det i Dag var Falck, der laa i Udspillet. I sidste Retsmøde kørte Zonen frem med det svære Skyts; i Dag gjorde Falck det ikke mindre.

Man er enedes om — noget kan Parterne altsaa enes om — at lade den juridiske Behandling af de forskellige Sager foregaa under eet, hvilket selvfølgelig er særdeles praktisk. Ved Begyndelsen af Retsmødet i Dag fremlagde LRS. Eigenbrod ikke færre end 172 Bilag til Sagen, og LRS. Henriksen svarede med 36, saa der er rigeligt Læsestof for Dommeren.

Man naede i Formiddagsretsmødet ikke frem til den fra sidste Retsmøde bebudede Afhøring af Falcks Agent, Repræsentant Them; men han vil blive ført som Vidne i et nyt Retsmøde i Eftermiddag.

Det staar imidlertid klart, at en Domsafgørelse — hvilket Udfald den end vil faa — i de incamererede Sager ikke vil løse Problemet Falck-Zonen. Uanset hvem, der har Skylden — eller Hovedskylden — for den Form for Konkurrence, der i Øjeblikket finder Sted mellem de to Selskaber, saa er det den store Offentligheds Ønske, at der maa komme en Afklaring, saa at Redningskorpsene kan drive deres Virksomhed mere i Overensstemmelse med Direktør Sophus Falcks oprindelige samfundsmæssige Ide og adskilligt mindre med forretningsmæssigt Præg end nu.

Kan de to Selskaber ikke selv finde sig til Rette med hinanden, bliver det formodentlig nødvendigt at lade højere Magter gribe ind.

Thi den nuværende Tingenes Tilstand er uholdbar.

„Zonen“ og Falck tørner sammen

*Krigen mellem de to Redningskorps om Abonnenterne slaar
ud i lys Lue og behandles i Civilretten.*

DIREKTØRERNE FALCK OG HARE AFHØRES SOM VIDNER

Lige siden Zoneredningskorpset oprettede sin Station i Odense har der været smaa Skærmydsler mellem de to Redningskorps. Zoneredningskorpset har agiteret stærkt for at tegne Abonnenter, og i adskillige Tilfælde har dette Korps taget Abonnenter fra Falcks Redningskorps, medens sidstnævnte Korps har søgt dels at tage Abonnenter tilbage og dels at tegne nye Abonnenter, hvoraf nogle har tilhørt Zoneredningskorpset.

Striden er nu brudt ud i lys Lue og er kommet for Civilretten, hvor der er indbragt to Sagsanlæg mod Falcks Redningskorps repræsenterende ialt over 300 Tilfælde.

Tovtrækningen om Abbonenterne.

Sagsøgerne, der har anlagt Sag mod Falcks Redningskorps er Landmand Sv. Aage Andersen, Gelsted, og Landmand Karl Rasmussen, sammesteds, Udfaldet af deres Sager vil blive afgørende for mange Hundrede lignende Tilfælde, saa Sagen har en meget betydelig principiel Interesse.

Der er to forskellige Slags Sager. I den ene Slags er det Zoneredningskorpset, der anlægger Sag mod Abonnenterne til Betaling af Abonnement. Abonnenterne har imidlertid opgivet Zoneredningskorpset til Fordel for Falcks Redningskorps. De fleste har tidligere haft Falcks Service, men har, fordi Zonens System er billigere, tegnet Zone-Abonnementer. Da Falck fik dette at vide, gik

dette Selskabs Agenter til de frafaldne og tegnede dem tilbage paa den Betingelse, at Falck skulde overtage Forpligtelsen overfor Zoneredningskorpset.

I de andre Sager er Forholdet det, at Falcks Redningskorps har været hos Zoneredningskorpsets Abonnenter og tegnet dem paa den Maade, at Falck vilde tage Kontrakten med Zoneredningskorpset som delvis Betaling for sit noget dyrere Abonnement, saaledes at Abonnenterne kun skulde udrede et Tillægsgebyr. Imidlertid er nogle af disse Abonnenter kommet paa andre Tanker og vil nu have den af Falck overtagne Kontrakt udleveret og Ekstragebyret tilbagebetalt.

Stor Vidneafhøring idag.

I Formiddag var Sagen til Behandling, og her afhørtes som Vidne Direktør Duelund, Falcks Redningskorps, København. Han erklærede, at Falcks Bestyrelse billiger den anvendte Fremgangsmaade som Princip, men ikke kan udtale sig om de enkelte Agenteres Udtalelser. Der er nemlig ogsaa Strid om, hvorvidt Agenterne har sagt Ting, de ikke kan staa ved.

I Eftermiddag Kl. 16 fortsættes Sagen, der vil komme til at byde paa en interessant Afhøring. Da skal nemlig Direktør William Falck og en af Falcks Agenter fra Odense samt Direktør Hare, Zoneredningskorpset, afhøres som Vidner.

Egil.

Striden mellem Falck og Zonen.

Et Indlæg af Direktør William Falck.

ODENSE.

Den opsigtsvækkende og pinlige Konkurrencestrid mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorps, der nu er indbragt for Retten i et Par Retssager, og som efter alt at dømme vil blive Genstand for Behandling i en lang Række Retssager, blev i Gaar omtalt her i Bladet i et Referat af Retsbehandlingen af de allerede indcamnerede Sager.

I den Anledning har Direktør William Falck i Dag sendt os følgende med Anmodning om Optagelse:

Der skal være Tavshed, medens Retten sidder, siger et gammelt Ord. Derfor vilde jeg helst ikke henvende mig til Offentligheden vedrørende Retssagen mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorps, men da der nu har været store Bladreferater, hvor Zoneredningskorpsets Vidner omtales, er Tavsheden for saa vidt brudt.

Og for at Offentligheden ikke skal danne sig et forkert Indtryk af Falcks Redningskorps, vil jeg gerne have Lov til at oplyse Sagens rette Sammenhæng, der selvfølgelig ikke kan staa klart ved Referat af en foreløbig Vidneførelse.

Det er ikke Falcks Redningskorps, som søger at tage Zone-Redningskorpsets Abonnenter — af gode Grunde. For medens Falcks Redningskorps har arbejdet paa Fyn siden 1929, er Zonen først lige kommet til. Nej — det er Zonen, som har søgt at overføre Abonnenter fra os med den Forklaring, at Betjeningen dér var billigere og lige saa god.

Der udgaar i disse Dage en Redegørelse til alle vore Abonnenter, som klart og tydeligt dokumenterer, at dette ikke er rigtigt.

Sagsanlagene drejer sig derefter om nogle Tilfælde, hvor Zoneredningskorps har faaet vore Abonnenter til at sige op. Bagefter er det lykkedes os paany at tegne disse vor egne gamle — men nu opsagte Abonnenter — tilbage, og Spørgsmaalet er nu: Er disse Mennesker derefter pligtige til at betale den tegnede Zone-Police?

Ved den første Sag har Zoneredningskorps faaet dem til at forlange vor nye Aftale ophævet. I andre Sager har Abonnenterne — paa Grund af den af Zone-Repræsentanterne givne Fremstilling — nægtet at betale til Zone-Redningskorps.

Alle disse Spørgsmaal bliver det Rettens Sag at afgøre, og det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har blot ikke villet lade et Indtryk af de andres Vidneforklaring staa uimodsaagt i 14 Dage.

Men naar det bliver vor Tur, skal vi nok føre Bevis for, hvad vi har sagt, og saa er det først muligt for Publikum at dømme i Sagen.

W. Falck.

Til ovenstaaende Indlæg er kun at bemærke, at der ikke kan findes nogen Motivering for Direktør Falcks Henvisning til det kendte Ord om Taushed, mens Retten sidder. Den offentlige Retsplejes Princip er gældende i Danmark, og i Overensstemmelse med det har Bladene refereret et afholdt Retsmøde. Der er ikke — saa lidt som det iøvrigt nogensinde har været Tilfældet for »Fyns Social-Demokrat«s Vedkommende — taget vurderende Stilling til, hvad der er fremkommet ved Vidneforklaringerne.

Naar Direktør Falck imidlertid skriver, at Sagsanlagene drejer sig om nogle Tilfælde, hvor Zoneredningskorps »har faaet vore Abonnenter til at sige op« og »Bagefter er det lykkedes os paany at tegne vore egne gamle — men nu opsagte Abonnenter — tilbage«, maa dette bero paa en Misforstaaelse, idet de to Sagsøgere i de af os refererede i Forgaars i Civilretten behandlede Sager begge erklærede, at de, inden de blev Abonnenter hos Zonen, ikke havde været Abonnenter hos Falck.

Lørdag Avis af 10. 1936.

Zonen og Falck som Hund og Kat.

Nogle lidet pyntelige Retssager
i Odense.

(Fra vor Korrespondent).

Odense, Torsdag.

I Odense lever Falcks Redningskorps og Zoneredningskorpsen som Hund og Kat, og dette spændte Forhold blev belyst ved en Række Vidneudsagn, som i Gaar Eftermiddags blev afgivet ved Behandlingen af et Par Retssager i Odense.

Ved Lunde-Skam Herreders Ret havde Zonen anlagt Sag mod nogle Abonnenter, som havde ladet deres Abonnement overflytte til Falck, og de dømtes ti' at betale. I den anden Sag, som behandlede ved Civilretten, havde to Landmænd fra Gelsted-Eggen søgt Falcks Redningskorps for at faa dette dømt til at udstede Kontrakt og tilbagebetale 8 Kr. Som Vidner førtes forskellige Folk fra Egnen, der erklærede, at vedkommende Repræsentant for Falck havde betegnet Zonens Materiel som ubrugeligt. Andre havde hørt ham sige, at Overlægen paa Odense Sygehus havde protesteret imod, at Zonen „lod 18-aarige Knægte køre Ambulancerne“, men de skrappeste Udsagn kom dog fra 4 Vidner, som paastod, at Falcks Repræsentant til dem havde sagt: „I bryder jer vel ikke om at faa Zonen kørt til Sygehuset af Voldsforbrydere“. Det oplystes, at i mindst 50 Tilfælde var det lykkedes Falck at faa Kontrakter med Zonen overført til sig.

Sagen blev udsat til ny Vidneførsel, bl. a. fordi den saa haardt angrebne Falck-Repræsentant for Tiden er indkaldt til Efteraarsmanøvrerne.

Broderstriden blandt Byens Redningskorps blusser op med fornyet Kraft. — Nu møder Zonen med personlige Erklæringer — der er endnu skarpere end Modpartens.

I Anledning af en Erklæring i Gaar i Deres ærede Blad angaaende Zonens Angreb paa Falck skal jeg undertegnede Inkassator Oscar Jørgensen, Zone-Redningskorpset, tillade mig at oplyse, at de i denne Erklæring indeholdte Oplysninger er Usandhed fra Ende til anden.

Underskriverne af den paagældende Erklæring Hr. P. L. Jensen, Dronningensgade 63, og Hr. Frederiksen, Dalumvej 32, siges at være, for den enes Vedkommende, en Mand, der er ansat hos Falck, for den anden Mands Vedkommende, Hr. Thims personlige gode Ven. Har dette sin Rigtighed? Saafremt dette skulde være rigtigt, svækkes man jo noget i Troen paa Erklæringen, idet det var umuligt for de paagældende at se, hvad der foregik bemeldte Dag, da disse stod med Ryggen til Hr. Thim.

Med Hensyn til Samtalen, der skulde dreje sig om, at Zone-Redningskorpset har truet en Dame, der nægtede at betale, med Politiet og Sagfører, er dette absolut overdrevet, idet jeg aldrig truer Zone-Redningskorpsets Abonnenter, saafremt de ikke vil betale, det har jeg ingen Kompetence til, det overlader jeg til Direktionen; men et andet Spørgsmaal er, hvad er Grunden til, at den paagældende Dame nægtede at betale til Zone-Redningskorpset? Har det ikke været her som saa mange andre Steder, hvor Hr. Thim er faret frem med Usandheder overfor Zone-Redningskorpset og paa den Maade har forsøgt at faa Abonnenterne til at lade være med at betale til Zone-Redningskorpset?

Det er ikke et Spørgsmaal, jeg skal blande mig i, det bliver min Direktions Sag, men Fakta er, at de jeg har oplyst til Politiet, og

den Anmeldelse, jeg har givet Politiet, samt de Oplysninger, jeg har givet »Fyns Social-Demokrat« er Sandhed fra A til Z og kan bevises igennem Vidner, og om nødvendigt er, er jeg villig til at aflægge Ed paa min Forklaring.

Oscar Jørgensen,
Zoneredningskorpset.

Undertegnede, der Lørdag den 26. ds. overværede et meget pinligt Cptrin, som foregik udenfor min Bopæl mellem Repræsentant Thim, Falcks Redningskorps og Incassatoren fra Zone-Redningskorpset. Thim tog efter at have tiltalt Incassatoren meget brutalt, fat i dennes Cykel og blev derefter paagaaende, hvorfor jeg fik den Tanke »at nu sker der noget«, men ved Incassatorens fornuftige Optræden blev dette afværget. Jeg hørte bagefter, da Incassatoren var kørt, Thim udtale »saadan ordner man den Slags Fyre«.

sign. Karla Søgaard,
Dalumvej 32, Fruens Bøge.

Undertegnede, der Lørdag d. 26. ds. stod ved min Ejendom og tilfældigt overværede en ret paafaldende Samtale mellem en Mand fra Zone-Redningskorpset og en Repræsentant fra Falcks Redningskorps, fik det Indtryk, at Repræsentanten fra Falck var meget aggressiv overfor Manden fra Zone-Redningskorpset, hvorefter jeg fik den Opfattelse, at det var en højst usømmelig Optræden paa offentlig Gade.

Odense, den 29.—7.—36.

sign. J. Nielsen,
Barnevognsfabrikant,
Dalumvej 19, Fruens Bøge.

Ovenstaaende Afskrifter Rigtighed bevidner:

Martha Sørensen,
Kontorist,
Vibevej 13, Odense.

A. J. Andersen,
Fuldmægtig,
Karen Brahesvej 6, St., Odense.

Fyns Socialdemokrat af 28. 7. 1936

Zonens Angreb paa Falck tilbagevises.

En skarp Erklæring fra
to Øjenvidner.

I Anledning af en Artikel i Fyns Social-Demokrat for i Gaar, hvorefter Zone-Redningskorpsets Folk gaar til Politiet, naar de møder Falcks Personale, beder vi optaget følgende Erklæring:

Undertegnede, der overværede en Samtale mellem Repræsentant Oscar Jørgensen fra Zoneredningskorpset og Repræsentant Thim, Falcks Redningskorps, paa Dalumvej, erklærer herved, at Samtalen, der drejede sig om, at Zone-Redningskorpset har truet en Dame, der nægtede at betale til Zone-Redningskorpset, med Politi og Sagsfører, ikke førtes højroestet og absolut ikke vakte nogen Opsigt. Det er Usandhed, at Thim tog i Jørgensens Cykle.

Hvad Hr. Jørgensens Hensigt med en Politianmeldelse har været, er os ganske uforstaaeligt.

P. L. Jensen, Frederiksen,
Dronningensgade 63. Dalumvej 32.

Zonen gaar til Politiet med Klage over Falck

Abonnementstegningen er et Stridens Æble mellem de to Firmaer. En Agent for Falck insulterer en Inkassator fra Zonen saa groveligt, at der nu er indgivet Politianmeldelse mod samme.

ODENSE.

Gnidninger mellem Zoneredningskorpset og Falcks Redningskorps har ofte givet sig besynderlige Udslag. Særlig er Abonnementstegningen et Stridens Æble, hvilket har bevirket forskellige Modsætningsforhold, Tid efter anden, mellem de to velgørende Institutioners Repræsentanter og Agenter.

Hidtil er det dog vistnok forløbet ret ubemærket for Offentligheden, ihvert Fald har Politiet ikke haft Lejlighed til at blande sig i Korpsenes Mellemværende, men nu synes det som om det skal være Slut med den latante Krigstilstand, og i Dag er Zonen gaaet til Politiet med en Anmeldelse mod Falck.

Anledningen hertil er — i Følge en Fremstilling, Zonens Stationsleder Hr. Fabricius Rasmussen har givet, og som er bekræftet af den interesserende Inkassator for Zonen, Hr. Oscar Jørgensen — følgende:

Lørdag Eftermiddag ved 15½-Tiden kom Inkassator Jørgensen cyklende paa Dalumvej og blev da standset ved Tilraab af en Abonnent, som stod i Samtale med en Repræsentant Timm fra Falck. Der diskuteredes om Abonnementstegningen — naturligvis. Jørgensen afviste Debat herom, da han ikke tegnede Abonnement, han var

Inkassator. Men Hr. Timm blev aggressiv, han gik imod ham, bojede truende Panden som til Skalle-Afgivelse, rev i Jørgensens Cykle sagde »Duc og var i det hele taget meget krigersk mod Jørgensen. Denne var i Uniform, medens Hr. Timm var civil. Jørgensen hævder, at hvis det havde været et mere ubemærket Sted, saa var Hr. Timm utvivlsomt gaaet over til endnu værre Haandgribeligheder. Optrinet, der skal have været meget pinligt for den uniformerede Jørgensen, vakte stor Opsigt. Folk aabnede Vinduer for at se, hvad der var paa Færde.

Da Jørgensen endelig slap fri, tog han hjem til Stationen og berettede om Affæren. Stationsforstander Fabricius Rasmussen ringede strax til Politiet, og Overbetjent Andresen erklærede, at en saadan Optræden selvfølgelig var utilbørlig, hvorefter Inkassator Jørgensen gik paa Stationen med Anmeldelse mod Hr. Timm, og der blev optaget Rapport over Sagen, som nu gaar sin Gang.

Det er beklageligt, at den Slags Episoder skal udspilles, og det maa ogsaa være meget pinligt for Korpsene at faa Politiet rodet ind i deres Akkvisitørers private Forhold. Overfor Offentligheden ser det ogsaa alt andet end godt ud.

Skarpe Beskyldninger mod Falcks Abonnements-Agenter.

Striden mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorpset til Belysning i en Række Retssager.

ODENSE.

Den skarpe — knivskarpe — Konkurrence, der Landet over forregaar mellem Falcks Redningskorps og Zoneredningskorpset, har allerede ved adskillige Lejligheder givet sig lidet heldige Udslag. I Gaar kunde man paa Domhuset i Odense faa nærmere Indblik i den daglige Kamp mellem de to Korps.

Det var i Gaar Falcks Redningskorps, der stod paa Anklagebænken, og der blev dynget et saa kraftigt Materiale op imod William Falcks Agenter, at Selskabet nødvendigvis maa rense sig for Beskyldningerne.

Hele to Retskamre var i Gaar i Funktion med Behandling af Sager foranlediget af Striden mellem de to Korps, saavel Lunde-Skam Herreds som Odense Civilret, men i begge Retter drejede Sagerne sig reelt om det samme, nemlig Overførelse af Abonnenter fra Zoneredningskorpset til Falck. Man fik det Indtryk, at Falcks Agenter paa visse Egne af Fyn er fulgt lige i Hælene paa Zonens Agenter, og at det i et stort Antal Tilfælde er lykkedes Falck-Agenterne at faa overtalt nytegnede Zoneabonnenter til at lade sig overflytte til Falck. Det er de Metoder, som Falck-Agenterne skal have anvendt, der har været den egentlige Foranledning til Retssagerne.

I Civilretten behandledes jævnsides to Sager anlagt henholdsvis af Gaardejerne R. C. Rasmussen og Sv. Aa. Andersen, begge Gelsted, mod Falcks Redningskorps, som krævedes dømt til at ophæve Abonnenter, der var tegnet paa urigtigt Grundlag.

Vi refererer Retsmødet.

Gaardejer R. S. Rasmussen forklarede, at han kort efter, at han havde tegnet sig som Abonnent hos Zonen, havde faaet Besøg af to Agenter fra Falck. De to Falck-Folk havde opfordret ham til at

overflytte sit Abonnement til deres Selskab; det havde alle andre paa Egnen gjort. »De er den sidste tilbage her paa Egnen, havde Agenterne sagt. Videre havde de forklaret, at Zonens Materiel ikke var godt, og at den Station, som Zonen havde lovet at anlægge i Gelsted, aldrig vilde blive til noget.

»Og saa, havde en af Agenterne sagt, »er De vel ikke for at faa Deres Kone kørt paa Sygehuset og overfaldet paa Vejen.

Helt bestemt kunde Rasmussen ikke huske Agentens Udtalelse paa dette Punkt, men han havde faaet den Opfattelse, at kvindelige Patienter i Zoneredningskorpsets Ambulancer kunde risikere at blive voldtaget!

Læs Policierne.

Løvrigt oplystes det, at Rasmussen, da han i sin Tid tegnede sig som Zoneabonnent, ikke havde læst Policieen, som han underskrev; han vidste saaledes ikke nu, om han havde tegnet sig som Abonnent for eet eller fem Aar. Gang paa Gang viser det sig i Retssager, at Folk gladelig skriver under paa Dokumenter, hvis Indhold De ikke kender!

Naa, Falck-Folkenes Besøg hos Rasmussen var endt med, at Rasmussen havde tegnet sig som Falck-Abonnent. Falck-Agenterne havde været saa rare, at de havde taget hans Police fra Zonen som delvis Betaling af Falck-Abonnementet, og de havde saa lovet ham, at han ikke skulde høre mere fra Zonen. Det skulde de nok ordne!

Som Vidne afgav Snedkermester H. C. Petersen, Odense, en Forklaring, der var et endnu kraftigere Angreb paa Falcks Agenter. Petersen havde, efter at han var blevet Zone-Abonnent, haft Besøg af Falck-Agenter, Repræsentant Them.

»Naa, De er ogsaa en af de ulykkelige, der har tegnet Abonnement hos Zonen, havde Them sagt indledningsvis.

Da Petersen havde protesteret og sagt, at han var godt tilfreds med Zonen, havde Them givet sig til at forklare, hvor slet et Selskab, Zonen var.

»Overlægen paa Sygehuset har, fortalte Them, sagt, at han ikke vil have Zoneredningskorpsets 13-aarige Dreng til at køre med syge Patienter.

Videre forklarede Petersen, at Them til Fru Petersen, der havde overværet Samtalen havde sagt »Hvad vilde De, Fru Petersen, sige til at blive kørt paa Sygehuset af Voldtægtsforbrydere?«

Them havde dog ikke faaet noget ud af sit Besøg hos Petersen. Da han havde sagt, at Zonen ikke saadan som Falck supplerede Abonnenternes Forbindingskasser, havde Petersen svaret, at han for sit Vedkommende allerede to Gange havde faaet sin Forbindingskasse suppleret. Saa var Them gaaet med uforretet Sag.

Gaardejer Svend Aage Andersen, Gelsted, fortalte ligeledes om et Besøg af Them. Til Andersen havde Them sagt, at han havde ladet sig bluffe af Zonen. Den Station, som Zonen havde lovet at anlægge i Gelsted, vilde ikke komme, selv naar man skrev 1947. Zonen havde kun udrangeret Materiel og Andersen havde spildt sine Penge.

Fru Andersen bekræftede sin Mand's Forklaring om Them's Besøg. Til hende havde Falck-Manden sagt »Og De bryder Dem, vel ikke om at blive kørt paa Sygehuset i en udrangeret Kranvogn af en Voldtægtsforbryder?«

Forgæves Henvendelse til Falcks Ledelse.

— Der er, udtalte Direktør J. C. H. Haare, Zoneredningskorpset, som Vidne, et Utal af Exempler paa Falck-Agenternes Fremgangsmaade. Hver Gang jeg er kommet paa Inspektion til Fyn, har jeg faaet forelagt den Slags Sager. Jeg har adskillige Gange henvendt mig til Formanden for Falcks Redningskorps Bestyrelse, Konsul Andersen for at faa ham til at rette disse Forhold, men det er ikke lykkedes.

Stationsleder Fabricius Rasmussen, Zonens Station i Odense, forklarede, at han var bekendt med Hundredvis af Klager over Falcks Agenter. I mere end 50 Tilfælde havde Falck kapret Zoneabonnenter ved at fremsætte den Slags Paastande og ved at tage Kvitteringer og Policer fra Zoneredningskorpset som delvis Betaling for Falck-Abonnement.

Stationslederen forklarede, at Zonen nu paa Fyn foruden Stationen i Odense har tre fuldt udrustede Landstationer, blandt andet den i Gelsted, som Falck-Folkene havde paastaet, aldrig vilde komme.

Saa vidt naaede man med disse Sager i Gaar. Da Repræsentant Them for Tiden er indkaldt til Efteraarmanøvre, maatte de udsættes til yderligere Vidneførsel i et nyt Retsmøde om 14 Dage.

Sagen i Lunde-Skam Herred var anlagt af Zoneredningskorpset mod

nogle Abonnenter, der havde nægtet at betale, efter at de havde ladet sig overflytte til Falck. Der faldt Dom, der helt gav Zoneredningskorpset Medhold, og de paagældende Abonnenter blev dømt til at betale i Henhold til den tegnede Kontrakt.

Flere Retssager under Forberedelse.

Med Færdigbehandlingen af Sagerne i Gaar vil man dog langt fra være naaet til en Afklaring af Forholdene mellem de to Selskaber. Zoneredningskorpset hævder, at det har et lille halvt Hundrede Retssager under Forberedelse ganske tilsvarende dem i Gaar, og Selskabet, hvis juridiske Interesser varetages af LRS. Henriksen, har ogsaa søgt Zoneredningskorpset direkte at sagsøge Falcks Redningskorps for ublu Konkurrence, Injurier osv.

Dersom nærmere Undersøgelse godtgør, at Falcks Agenter virkelig har optraadt, saadan som man faar Indtryk af det efter Vidneforklaringerne i Gaar, er det naturligvis ogsaa kun forstaaeligt, at Zoneredningskorpset maa have sat en effektiv Stopper for en saadan Form for Konkurrence. For alle Parter vilde det dog være bedst, om de to Selskaber naaede til en saadan Form for Forstaaelse, at den nuværende Krigstilstand kan afløses af fordrageligt Samarbejde.

MUSEUM FOR ZONE-REDNINGSKORPSET
REGISTRERING AF SCRAPBØGER

Nr. 0119BS1-Z-M-ZR Emne: Udklip Odensestriden
Har tilhørt: Børge Andersen

m
set.